

ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΣΗΜΑΤΟΣ

Περιεχόμενα

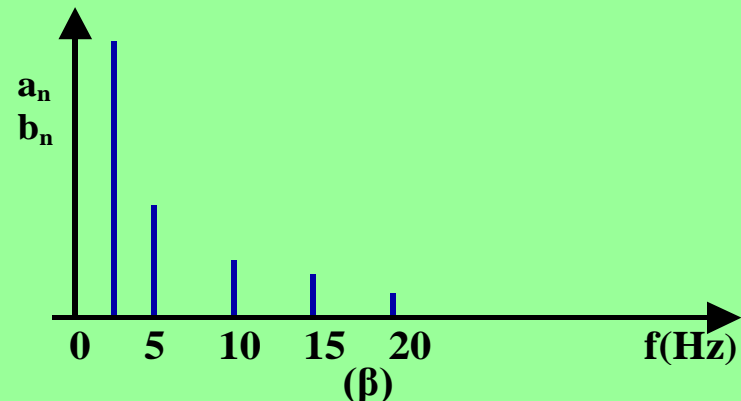
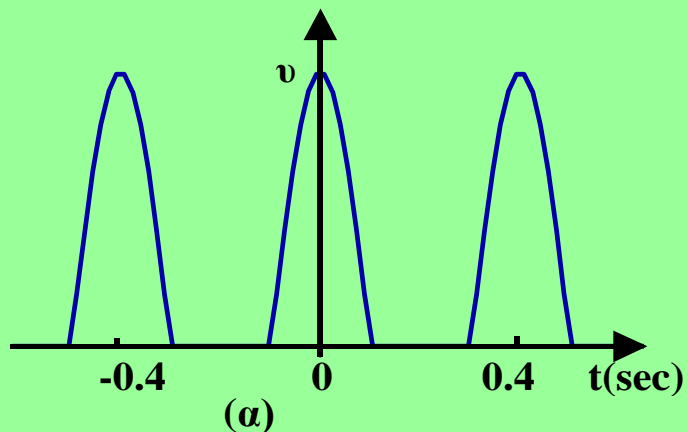
- Εισαγωγικά - Ένα πλήρες σύστημα ψηφιακής επεξεργασίας
- Ψηφιακά σήματα και συστήματα
- Ανάλυση στο χρόνο
- Ανάλυση στο πεδίο των συχνοτήτων DTFT, DFT, FFT
- Μετασχηματισμός $-z$
- Ψηφιακά κυκλώματα 1ης 2ας και υψηλής τάξεως – δομές υλοποίησης
- Φίλτρα FIR
- Φίλτρα IIR
- Μη γραμμικά φίλτρα
- Προσαρμοστικά φίλτρα

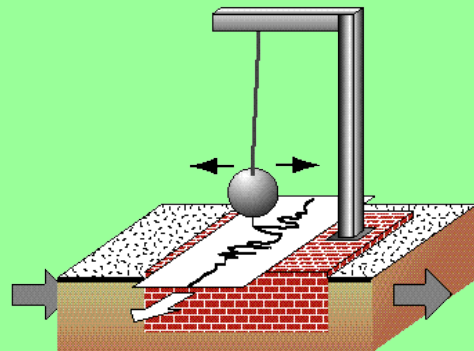
Εισαγωγικά

- Διάφορα σήματα
- Ένα πλήρες σύστημα ψηφιακής επεξεργασίας

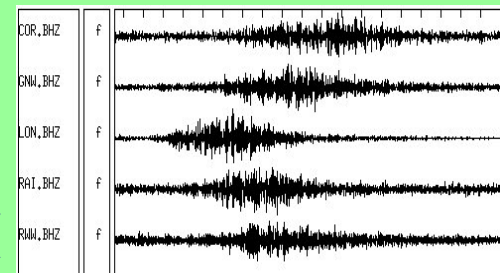
Χρόνος - συχνότητα

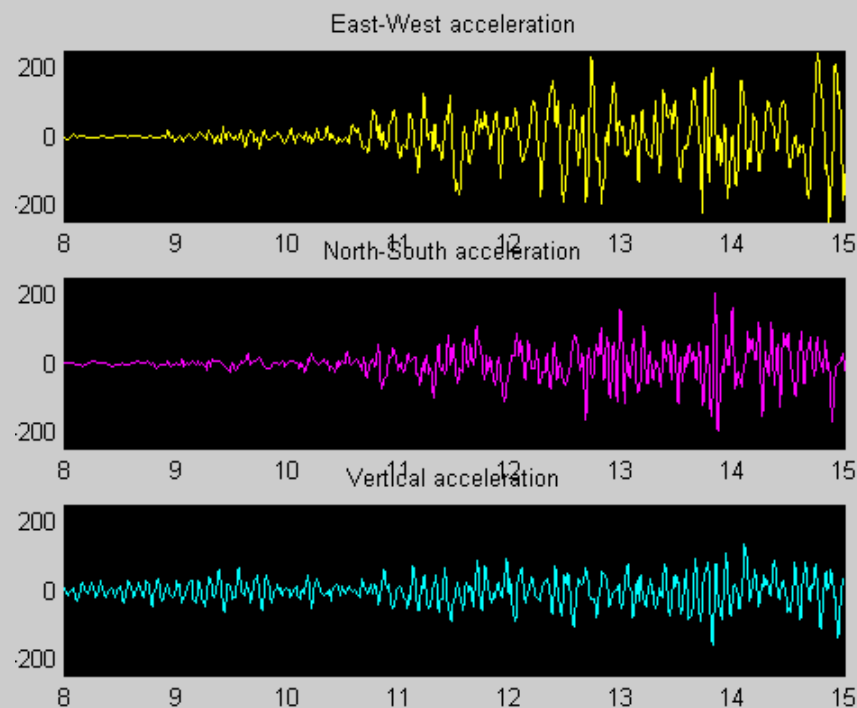
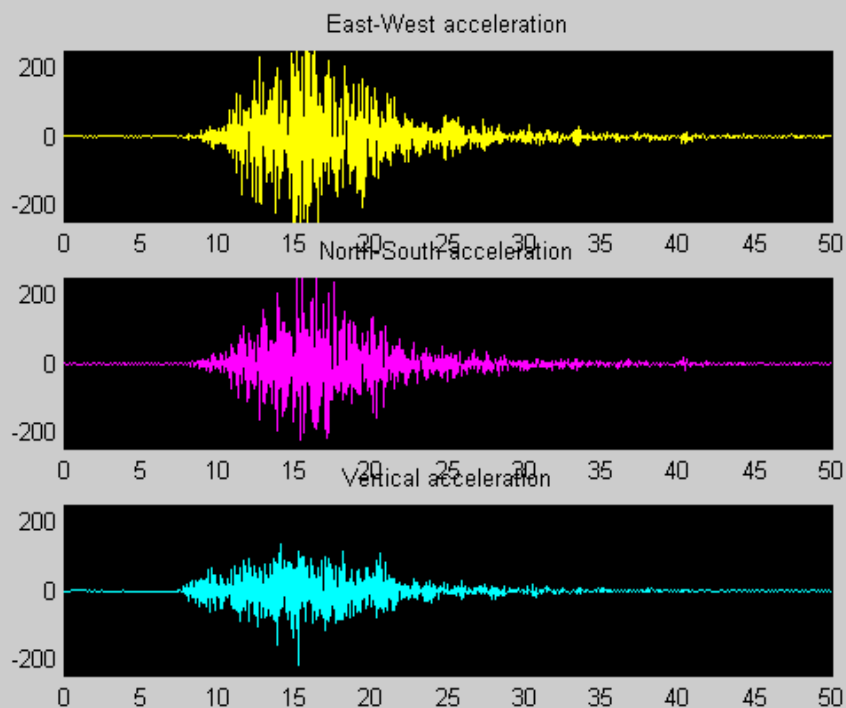
- Περιγραφή στο χρόνο (α) ή στη συχνότητα (β)

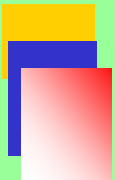

Σήματα 1 - σεισμικά

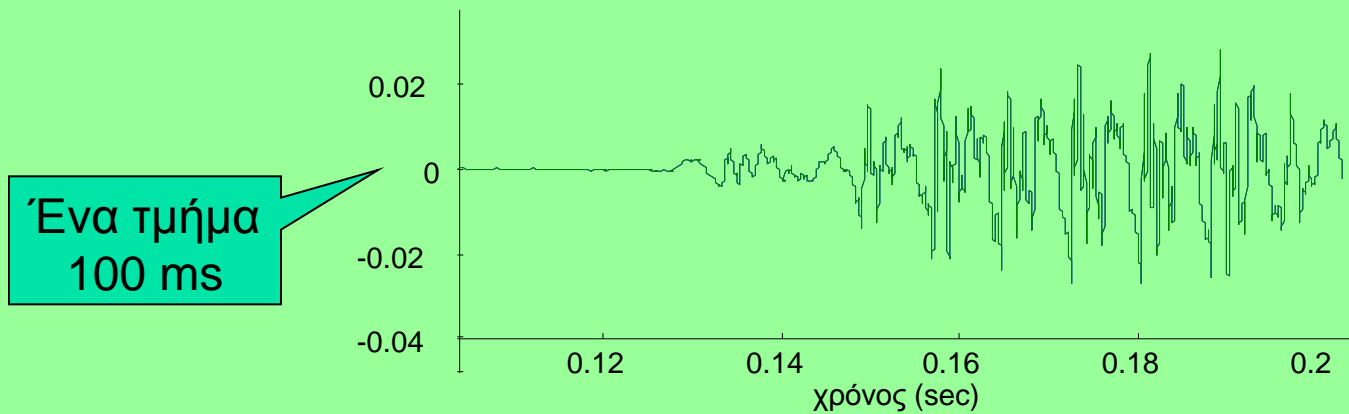
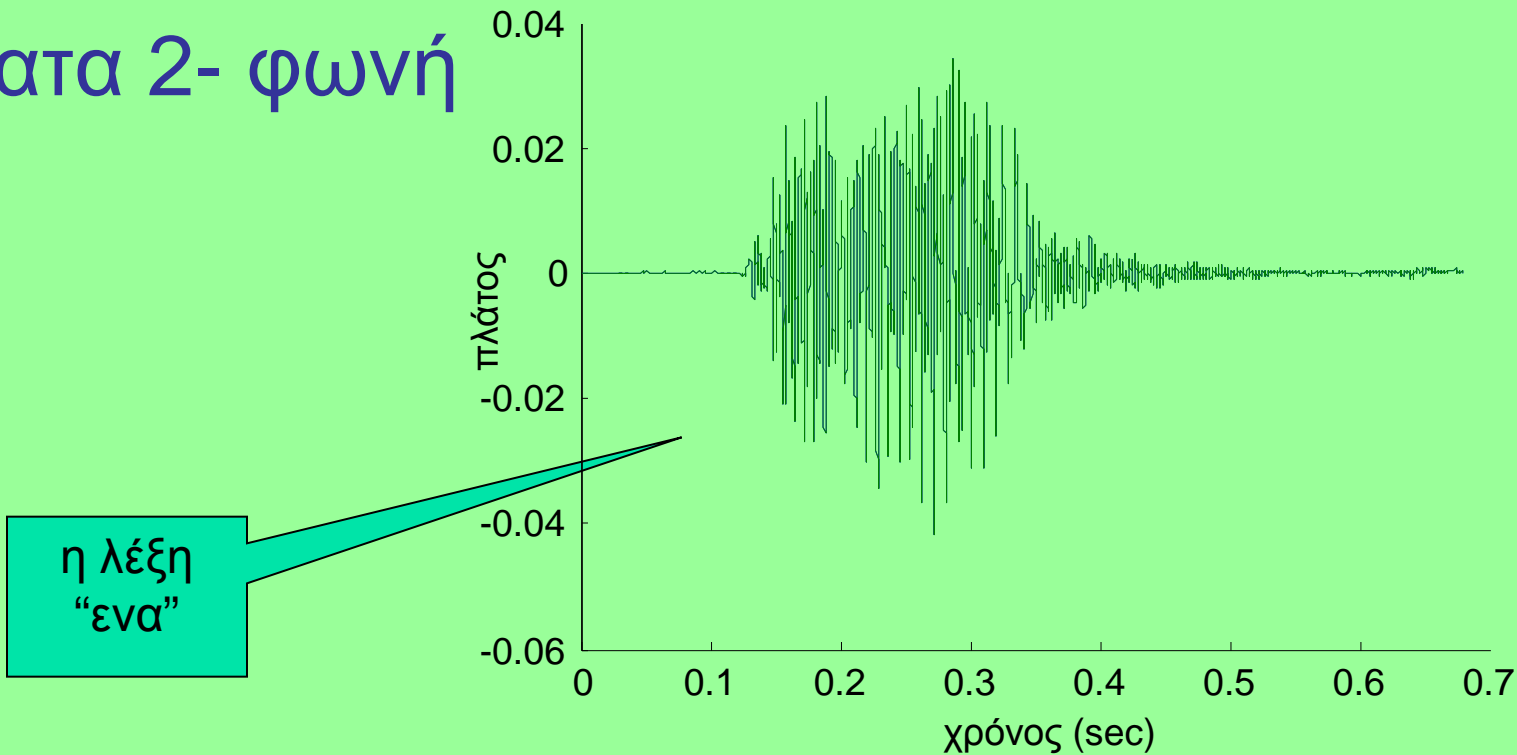

- Σεισμικά

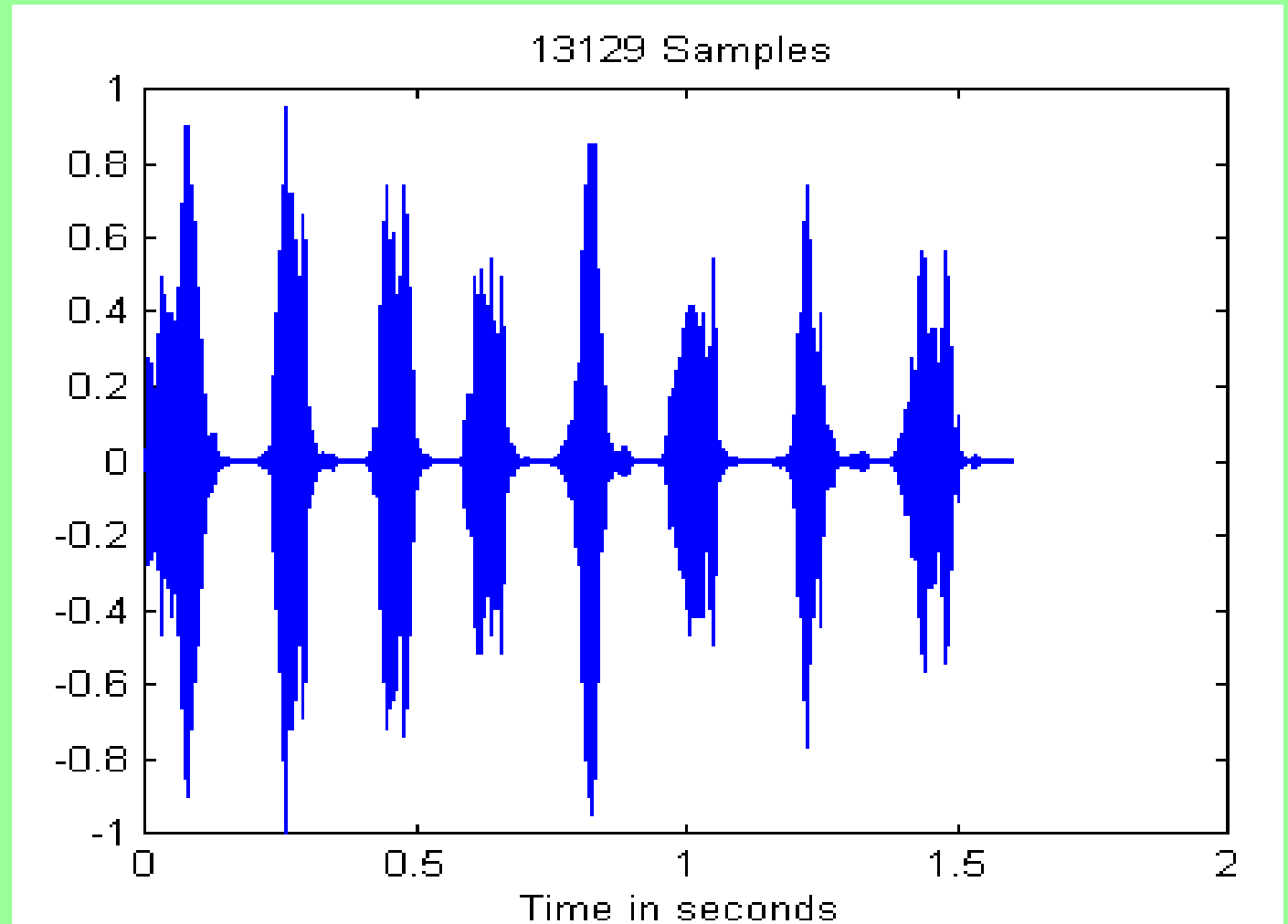

Σήματα 2- φωνή

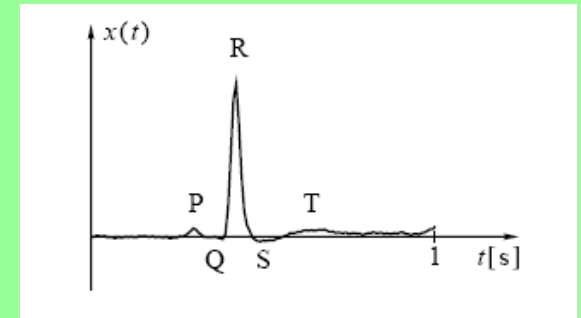

Ηχος

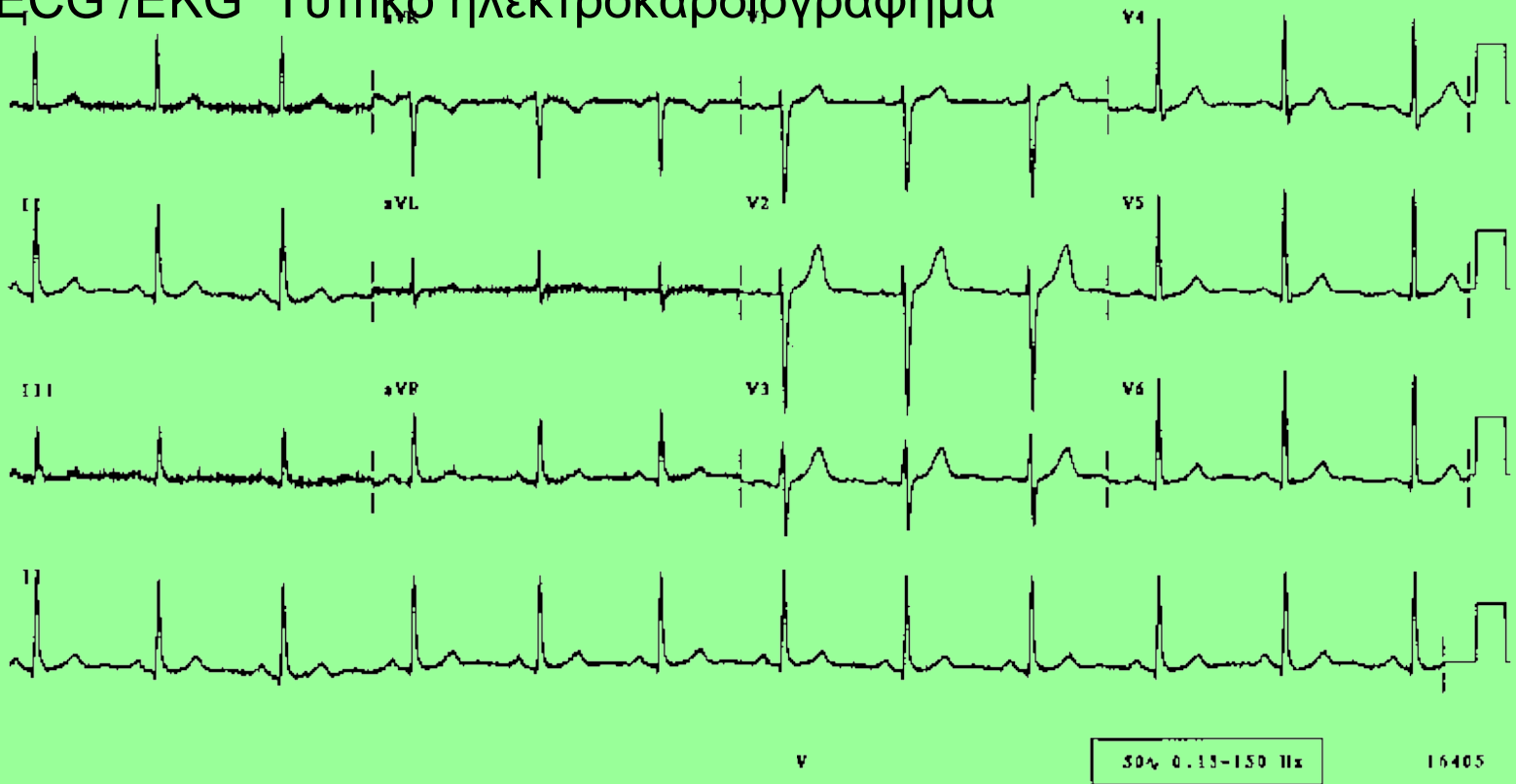
chirp

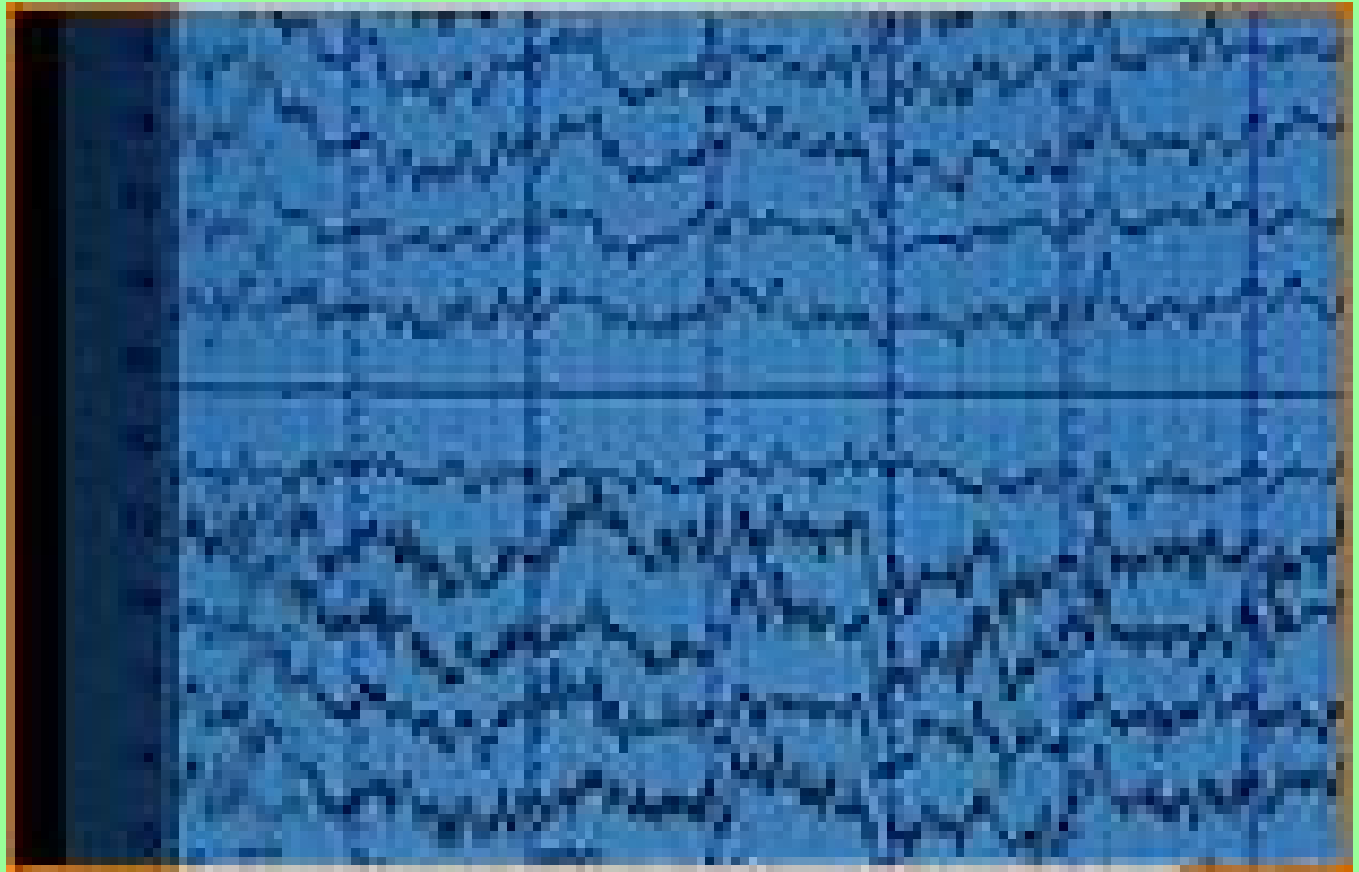
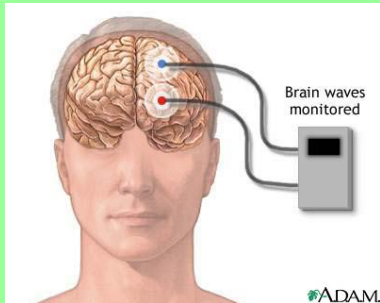
Σήματα 3 - βιοϊατρικά

- ECG / EKG Τυπικό ηλεκτροκαρδιογράφημα

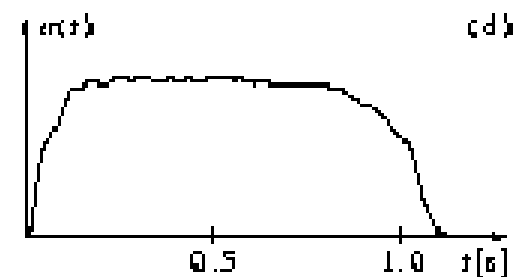
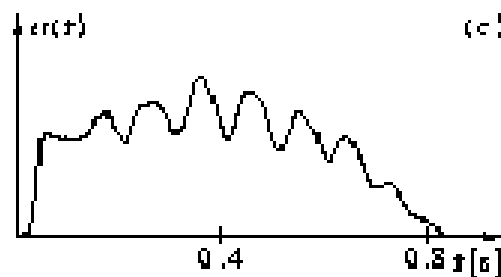
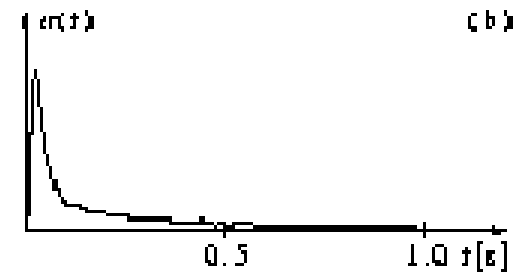
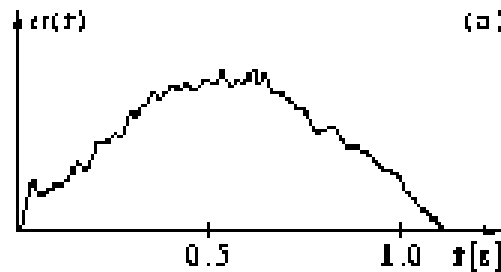
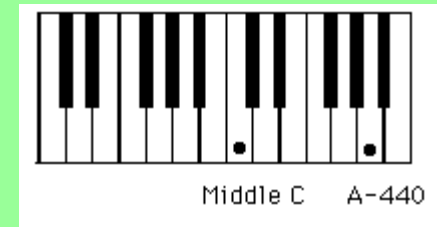

EEG

Σήματα 3

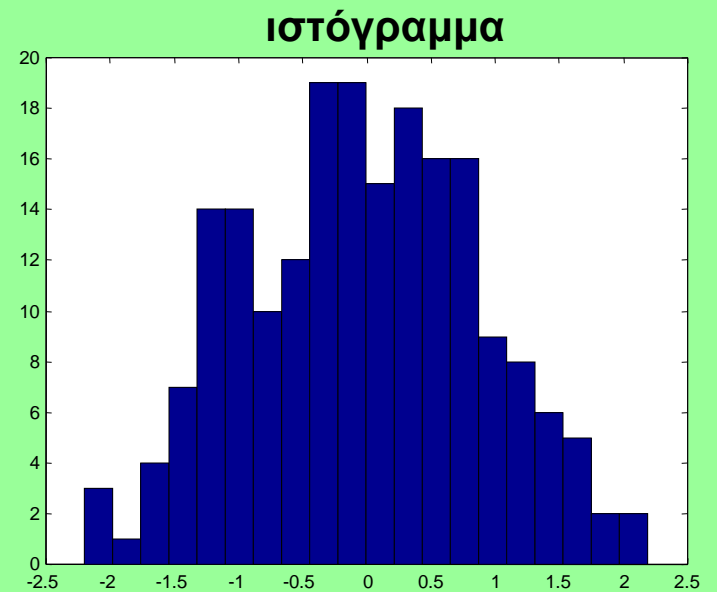
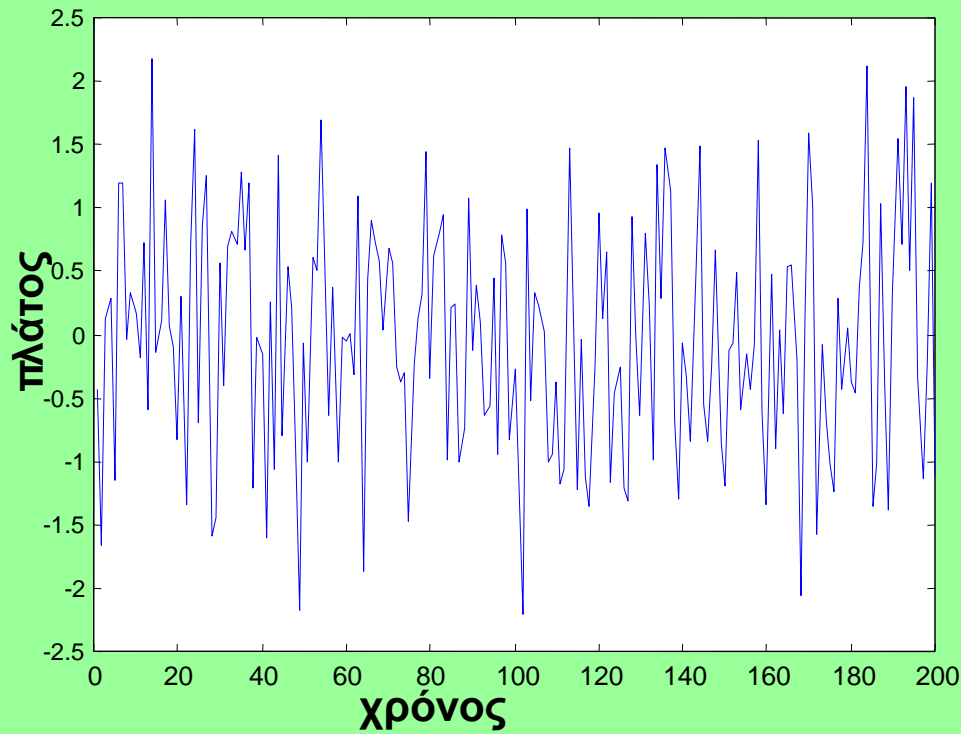
■ Μουσικά όργανα

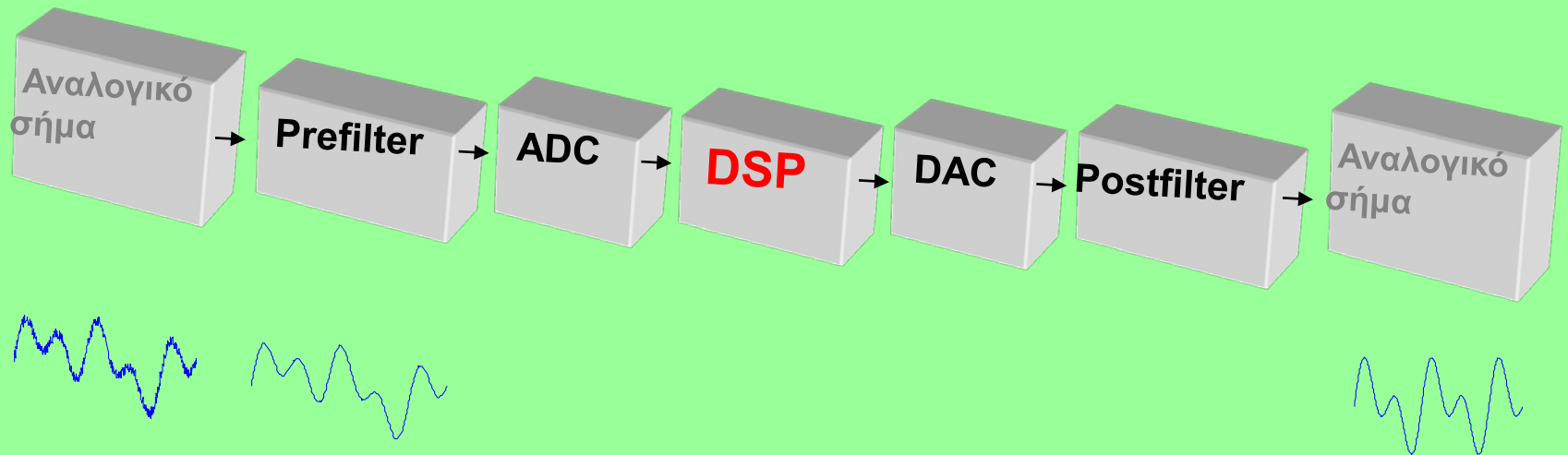
Περιβάλλουσες μουσικών οργάνων: (a) cello; (b) classical guitar; (c) flute; (d) French horn.

Σήματα 4

- Τυχαία σήματα - θόρυβος

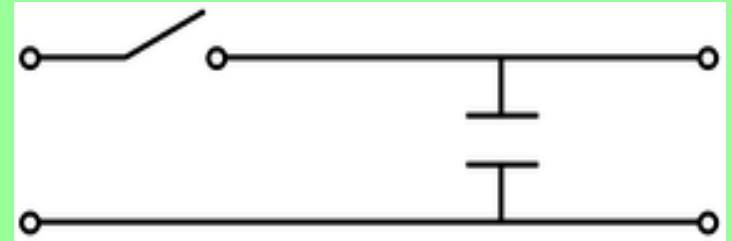

Ένα πλήρες σύστημα επεξεργασίας σήματος

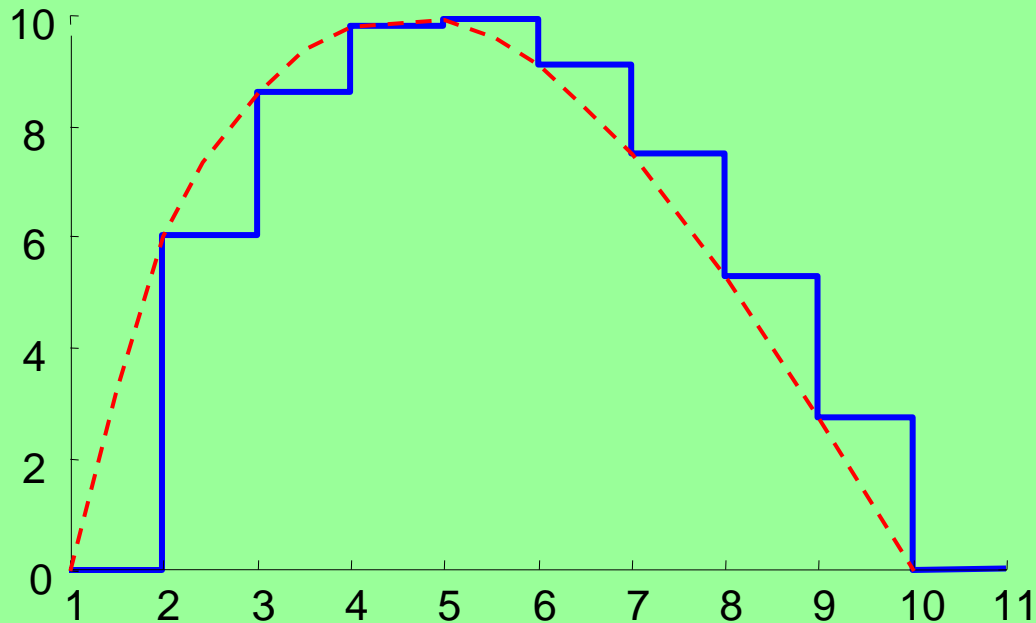

Δειγματοληψία - κράτηση

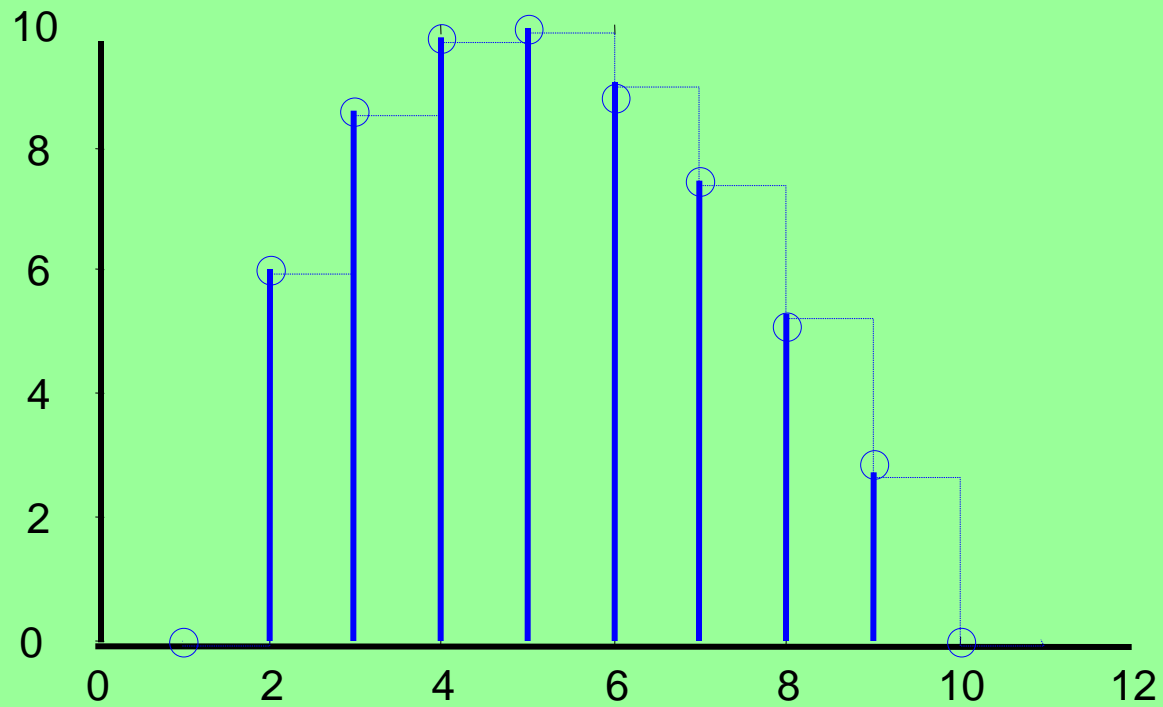
“Sample and hold-S/H”

Ένα «κύκλωμα» S/H

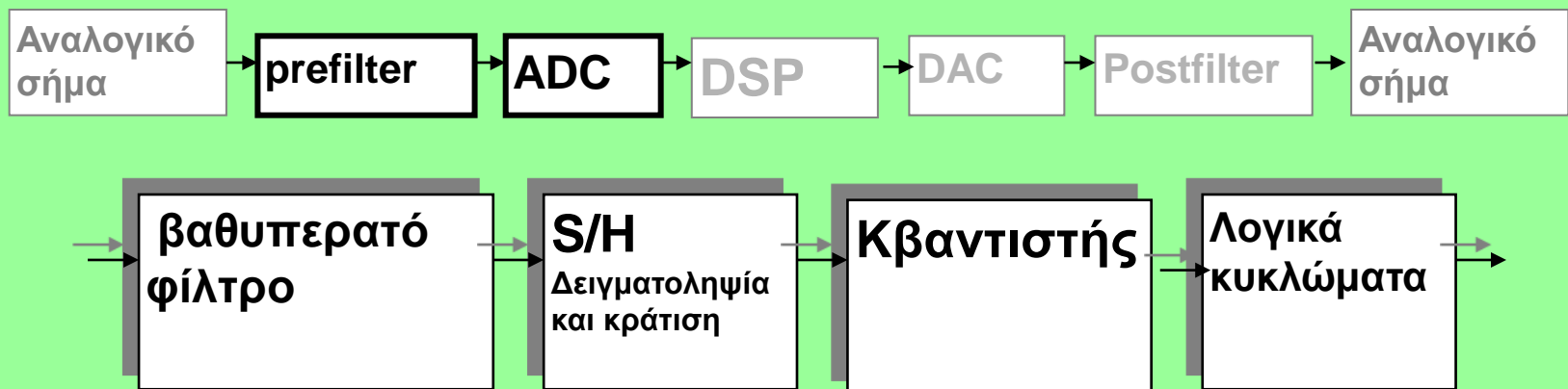
Ψηφιακό σήμα

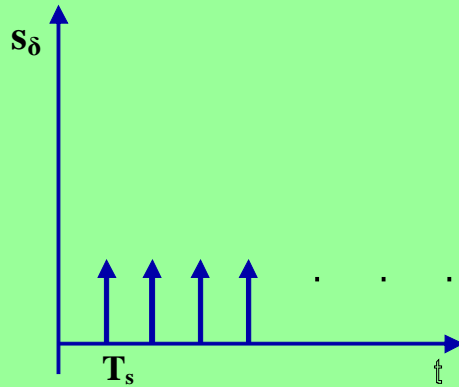
ADC – βασικές διεργασίες

- Περιορισμός του εύρους συχνοτήτων με Βαθυπερατό φίλτρο
- Δειγματοληψία
- Κβάντιση
- Κωδικοποίηση

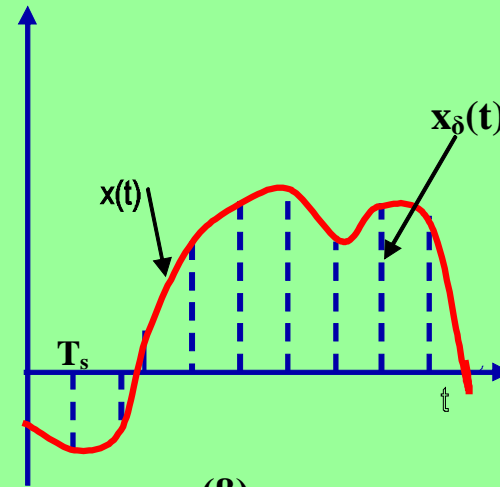
Σχηματικά:

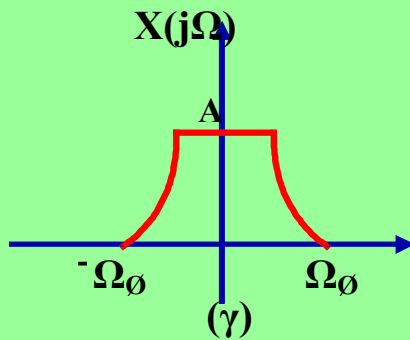
■ Δειγματοληψία - γραφικά DSP1.m, DSP2.m

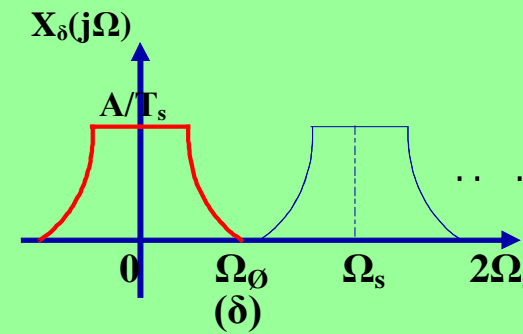
(α)

(β)

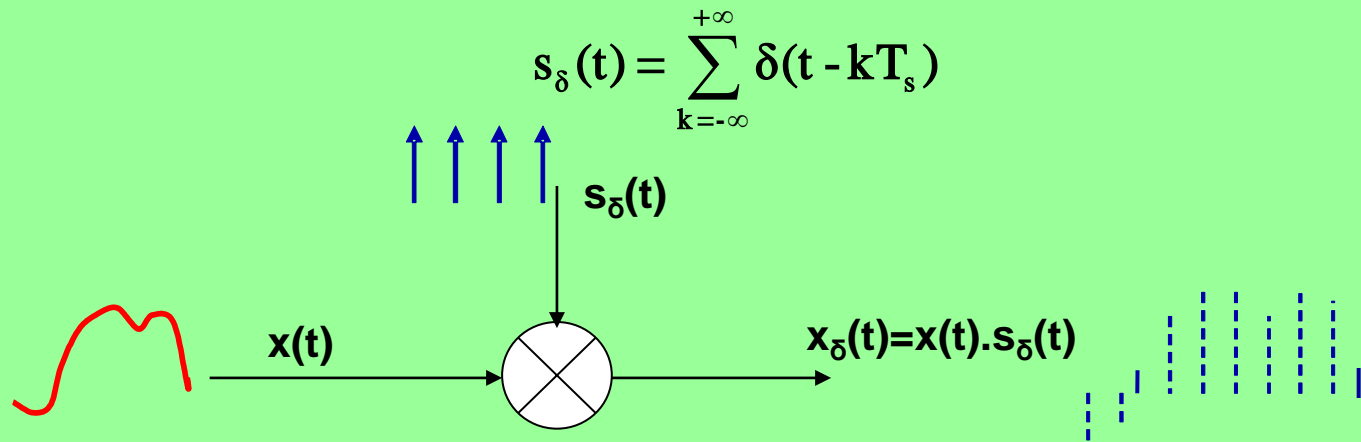

(γ)

(δ)

■ Δειγματοληψία στο χρόνο

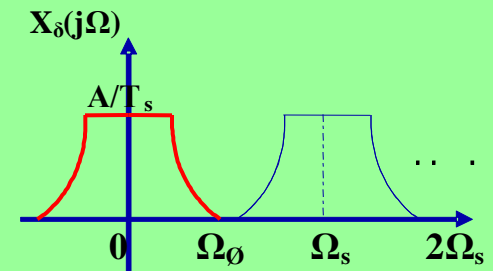

$$x_\delta(t) = x(t) \sum_{-\infty}^{+\infty} \delta(t - kT_s) = \sum_{-\infty}^{+\infty} x(t) \delta(t - kT_s) = \sum_{-\infty}^{+\infty} x(kT_s) \delta(t - kT_s)$$

■ Δειγματοληψία στη συχνότητα

$$S(j\Omega) = \mathfrak{T}\{s_\delta(t)\} = \frac{1}{T_s} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} \mathfrak{T}\{e^{jk\Omega_s t}\} = \frac{2\pi}{T_s} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} \delta(\Omega - k\Omega_s)$$

$$\begin{aligned} X_\delta(j\Omega) &= \mathfrak{T}\{x_\delta(t)\} = \mathfrak{T}\{x(t)s_\delta(t)\} = \\ &= \frac{1}{2\pi} X(j\Omega) * S(j\Omega) = \frac{1}{T_s} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} X(j\Omega - jk\Omega_s) \end{aligned}$$

$$\text{Τελικά : } X_\delta(j\Omega) = \frac{1}{T_s} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} X(j\Omega - jk\Omega_s)$$

Μια προσέγγιση

$$X(j\Omega) = \mathfrak{F}\{\mathbf{x}(t)\} = \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(t)e^{-j\Omega t} dt$$

$$X(j\Omega) = \int_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(t)e^{-j\Omega t} dt \approx \sum_{-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(nT_s)e^{-j\Omega nT_s} T_s = T_s X(e^{j\omega})$$

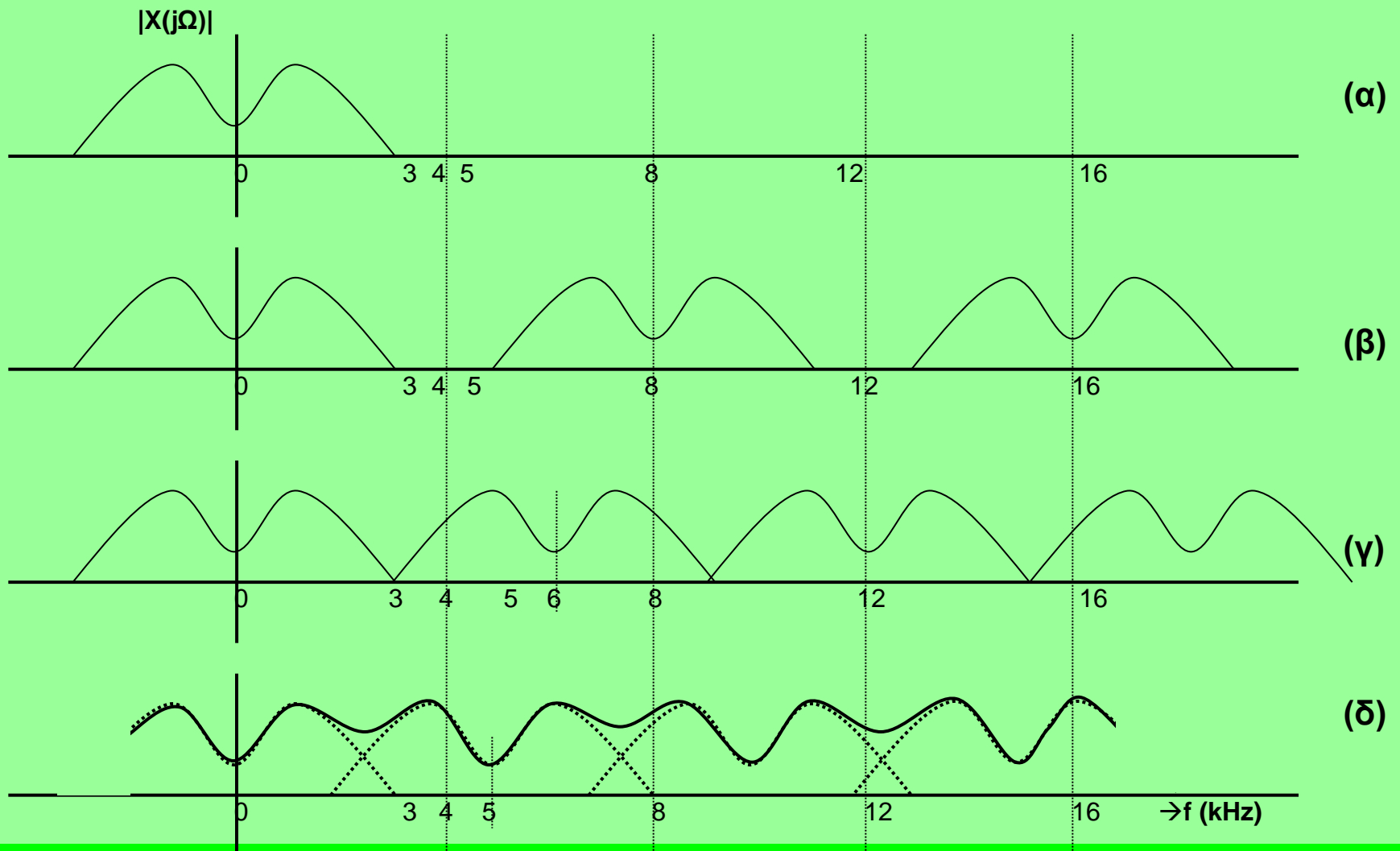
$$X_{\delta}(j\Omega) = X(e^{j\omega}) \approx \frac{1}{T_s} X(j\Omega)$$

$$X_s(j\Omega) = \frac{1}{T_s} \sum_{-\infty}^{+\infty} X(j\Omega - jk\Omega_s)$$

Δειγματοληψία – αλλοίωση

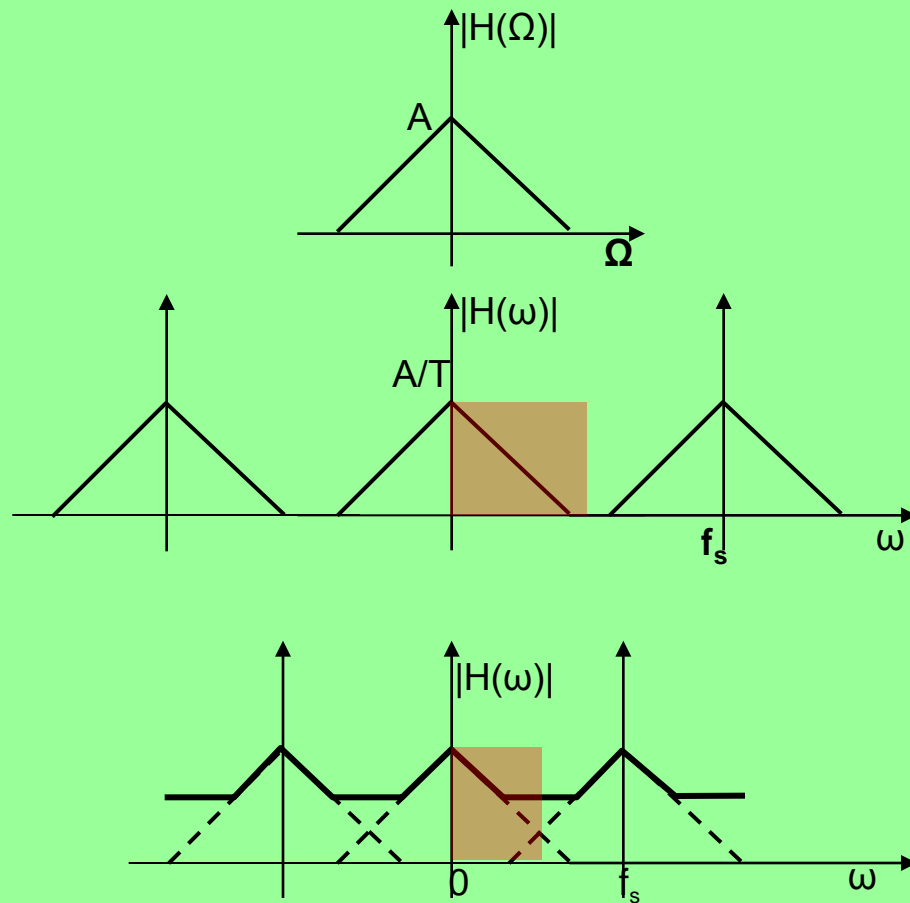

παραδείγματα

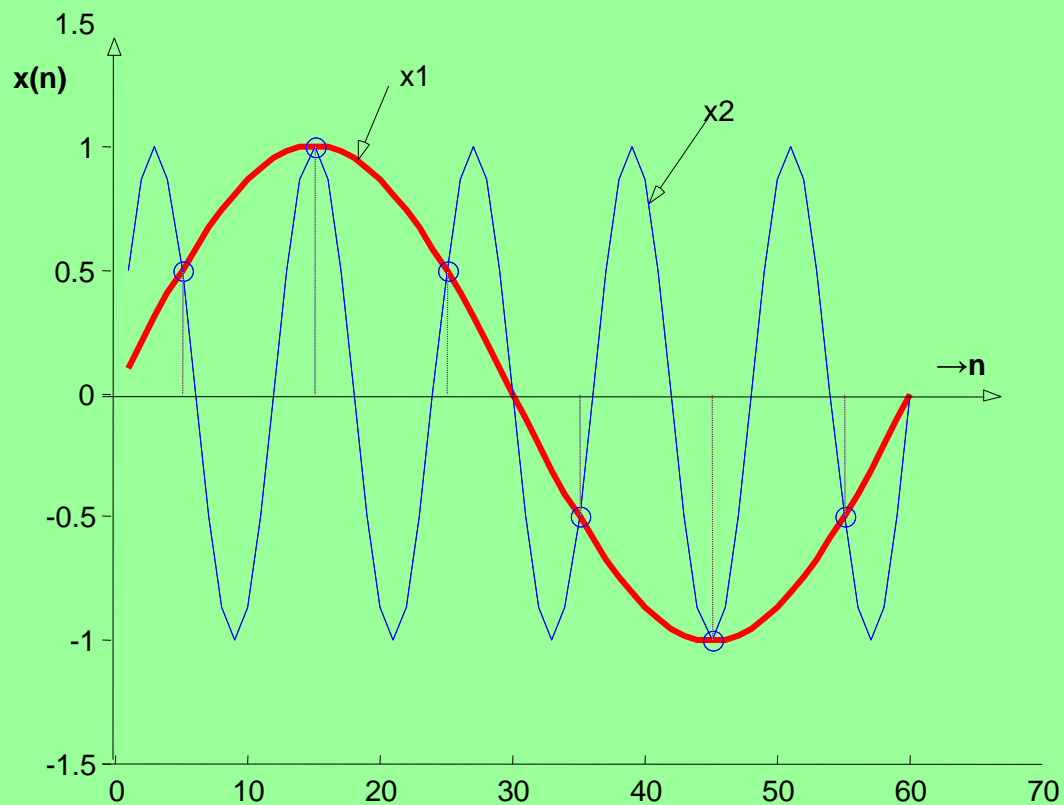
Το αποτέλεσμα της δειγματοληψίας στο φάσμα του σήματος. Το σήμα (α) έχει μέγιστη συχνότητα $f_m = 3$ kHz και δειγματοληπτείται (β) με $f_s = 8$ kHz. Στο (γ) όπου $f_s = 6$ kHz η αλληλεπικάλυψη των φασμάτων είναι οριακή. Ενώ στο (δ) έχουμε αλλοίωση διότι $f_m > f_s/2$

Η αλλοίωση αφορά την περιοχή $0-f_s/2$

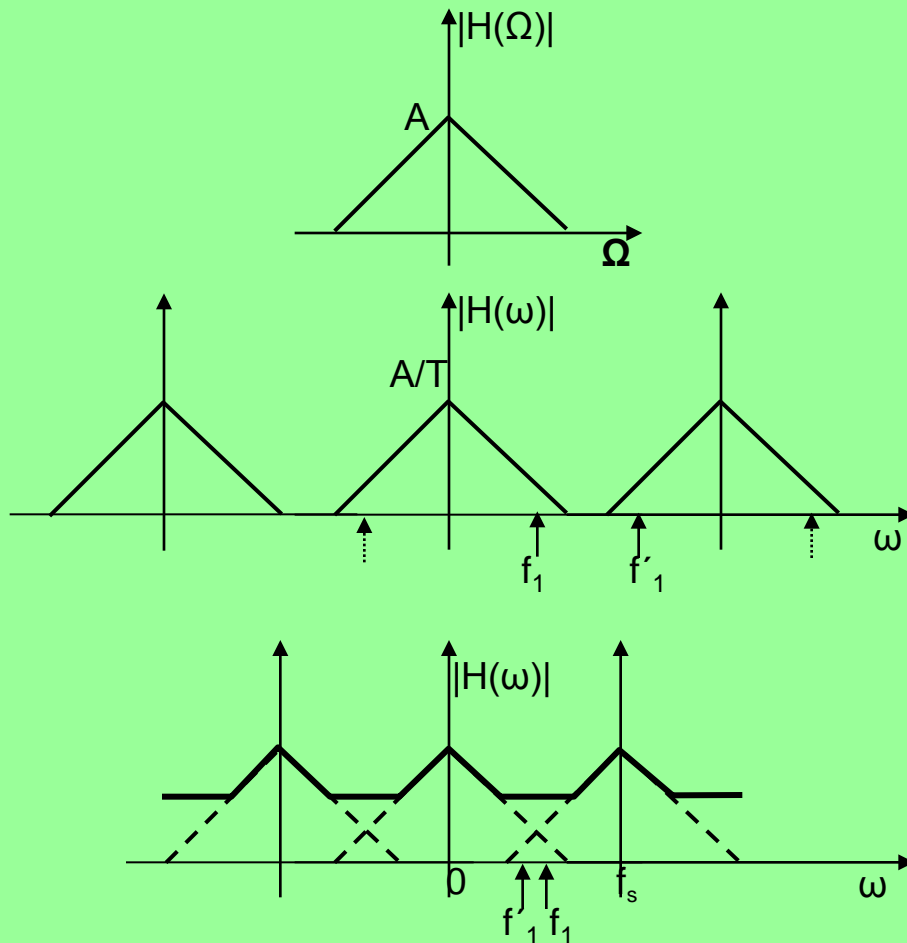

Δειγματοληψία - αλλοίωση - ασάφεια στο χρόνο

Το σήμα x_2 έχει συχνότητα 5πλάσια του x_1 . Παρόλα αυτά το σήμα $x(n)$ αντιστοιχεί και στα δύο σήματα. Η δειγματοληψία που έχει γίνει για το x_1 ικανοποιεί το θεώρημα δειγματοληψίας και αναπαριστά σωστά το σήμα x_1 . Για το x_2 όμως δεν ικανοποιείται και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί σωστή. Αυτή είναι και η αιτία της ασάφειας.

«Καθρεπτικές» Συχνότητες και φασματικές γραμμές

Κάθε συχνότητα έχει την
κατοπτρική της στο
διάστημα $0-f_s$

$$f_1 \rightarrow f'_1 < f_1$$

$$f'_1 = f_s - f_1$$

Και γενικά για κάθε $f \rightarrow$

$$f_{\text{image}}(N) = Nf_s \pm f$$

«Καθρεπτικές» Συχνότητες -παράδειγμα

$$\text{Εστω } f_s = 40\text{kHz}$$

$$\text{γιά } f = 10\text{ kHz} \rightarrow f_{\text{image}} = Nf_s \pm f = N40 \pm 10$$

$$N=0 \rightarrow f_{\text{image}} = \pm 10\text{kHz}$$

$$N=1 \rightarrow f_{\text{image}} = 40 \pm 10 = 50, 30 \text{ κλπ}$$

$$\text{γιά } f = 30\text{ kHz} \rightarrow f_{\text{image}} = Nf_s \pm f = N40 \pm 30$$

$$N=0 \rightarrow f_{\text{image}} = \pm 30\text{kHz}$$

$$N=1 \rightarrow f_{\text{image}} = 40 \pm 30 = 70, \mathbf{10}$$

$$N=-1 \rightarrow f_{\text{image}} = -40 \pm 30 = -70, \mathbf{-10}$$

«Καθρεπτικές» Συχνότητες -συνέχεια

Παράδειγμα -DSP3.m

Τα σήματα $x(t)=\cos(6\pi t)$, και $y(t)=\cos(18\pi t)$

δειγματοληπτούνται με περίοδο δειγματοληψίας $T=0.1$ secs.

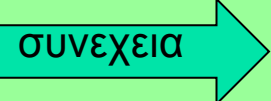
Να σχεδιαστούν τα φάσματα των

Ζητούνται $X(e^{j\Omega T})$, $Y(e^{j\Omega T})$

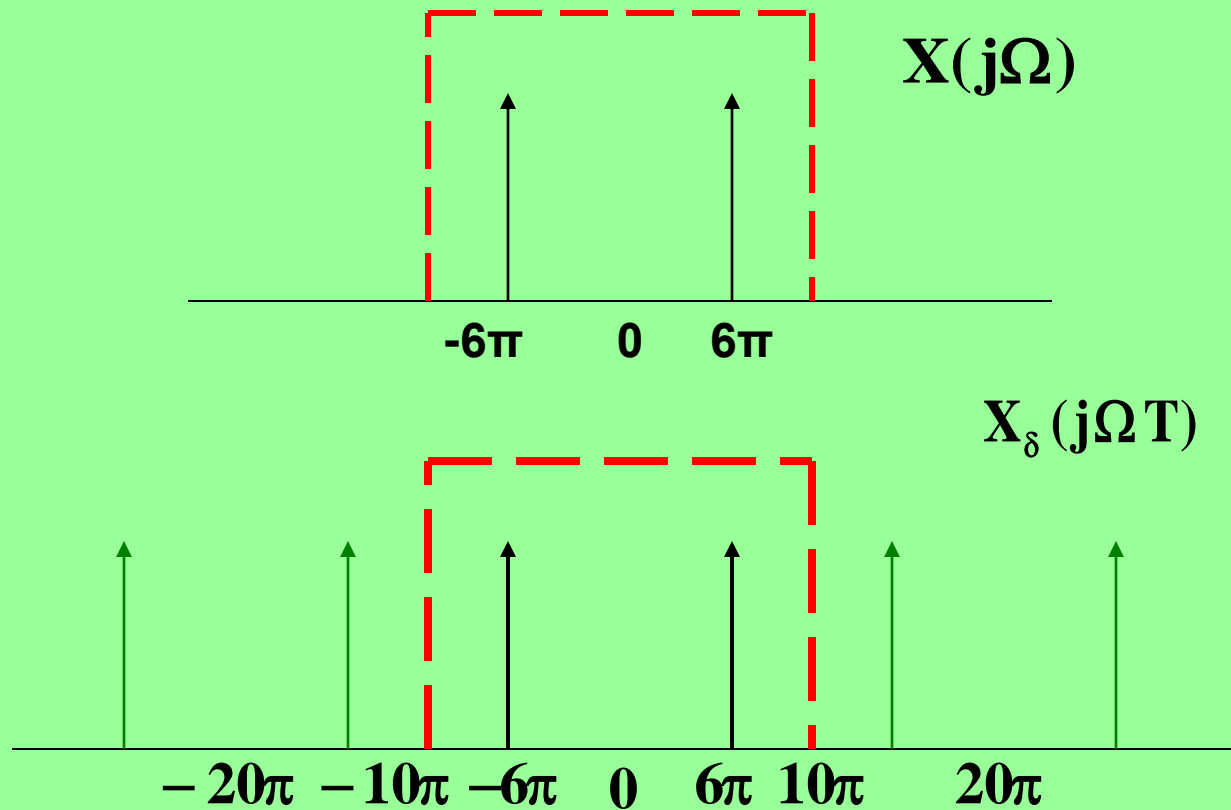
Για την δειγματοληψία :

$$T = 0.1 \Rightarrow \Omega_{\text{δειγ}} = \frac{2\pi}{0.1} = 20\pi$$

$$\Rightarrow \frac{\Omega_{\text{δειγ}}}{2} = \frac{\pi}{T} = 10\pi$$

συνεχεια

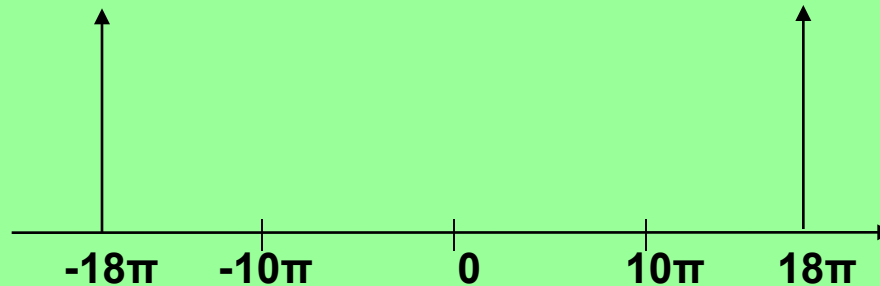
$$x(t) = \cos(6\pi t) \Rightarrow \Omega_x = 6\pi$$

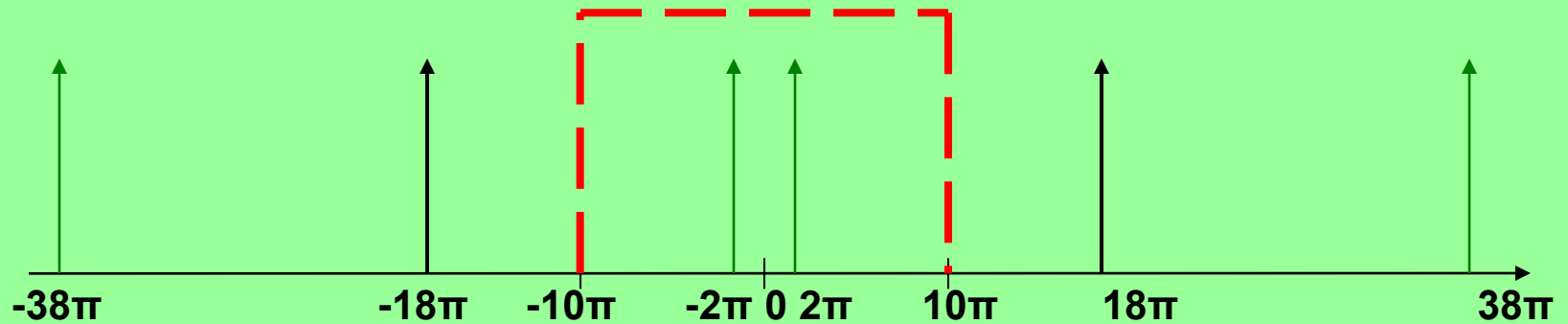
ΣΥΝΕΧΕΙΑ

$$y(t) = \cos(18\pi t) \Rightarrow \Omega_y = 18\pi$$

$Y(j\Omega)$

$Y_\delta(j\Omega T)$

Δειγματοληψία συμπέρασμα

- **ΘΕΩΡΗΜΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ - SHANNON – NYQUIST**

Ένα αναλογικό σήμα $x_a(t)$ με περιορισμένο φάσμα εύρους ($<F_o$) μπορεί να ανακατασκευασθεί από τα δείγματά του $x(n)=x_a(nT_s)$ εάν η συχνότητα δειγματοληψίας $F_s = 1/T_s$ είναι διπλάσια του εύρους F_o ,
$$F_s > 2F_o$$

Σε κάθε άλλη περίπτωση υπάρχει αλλοίωση του φάσματος (aliasing) και το σήμα δεν μπορεί να ανακατασκευασθεί.

$F_s/2$ = Συχνότης Nyquist

$[-F_s/2, F_s/2]$ = Ζώνη Nyquist

- ανάγκη φίλτρου περιορισμού συχνοτήτων - φίλτρο αντιαλλοίωσης - βαθυπερατό φίλτρο

Δειγματοληψία στο χρόνο- παράδειγμα (με το Matlab)-[DSP4.m](#)

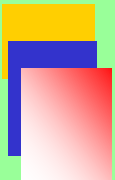
συχνότητα αναλ.σήματος $f=13$

Το αρχικό σήμα

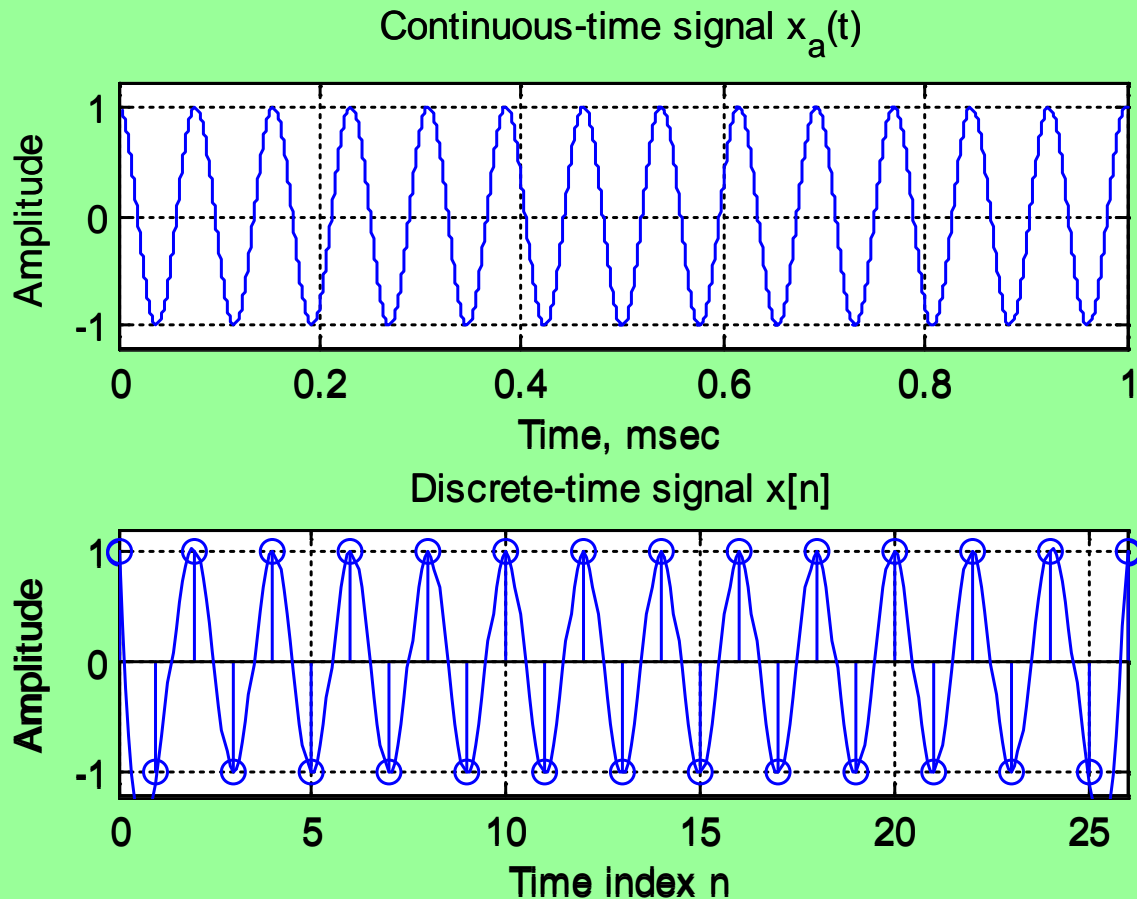
```
clf;
t = 0:0.0005:1;
f = 13;
xa = cos(2*pi*f*t);
subplot(2,1,1)
plot(t,xa);grid
xlabel('Time, msec');ylabel('Amplitude');
title('Continuous-time signal x_{a}(t)');
axis([0 1 -1.2 1.2])
```

Το διακριτό σήμα

```
T=input('T=');
n = 0:T:1;
xs = cos(2*pi*f*n);
k = 0:length(n)-1;
subplot(2,1,2);
stem(k,xs);grid;
xlabel('Time index n');ylabel('Amplitude');
title('Discrete-time signal x[n]');
axis([0 (length(n)-1) -1.2 1.2])
```


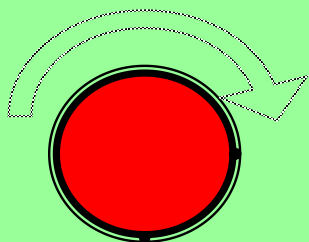
$$T = \frac{1}{26}$$

Ένα Φαινόμενο αλλοίωσης !!

Δειγματοληψία τροχού – μέγιστη ταχύτητα

Ερώτημα: ποία είναι η μέγιστη ταχύτητα του τροχού

Διάμετρος τροχού=0.6m \rightarrow μήκος περιφ.=1.88m

για ταχύτητα u km/h=0.278u m/s \rightarrow συχν. περιστροφής=0.148u Hz

Αρα η συχνότητα δειγματοληψίας=2*0.148u =0.296u Hz

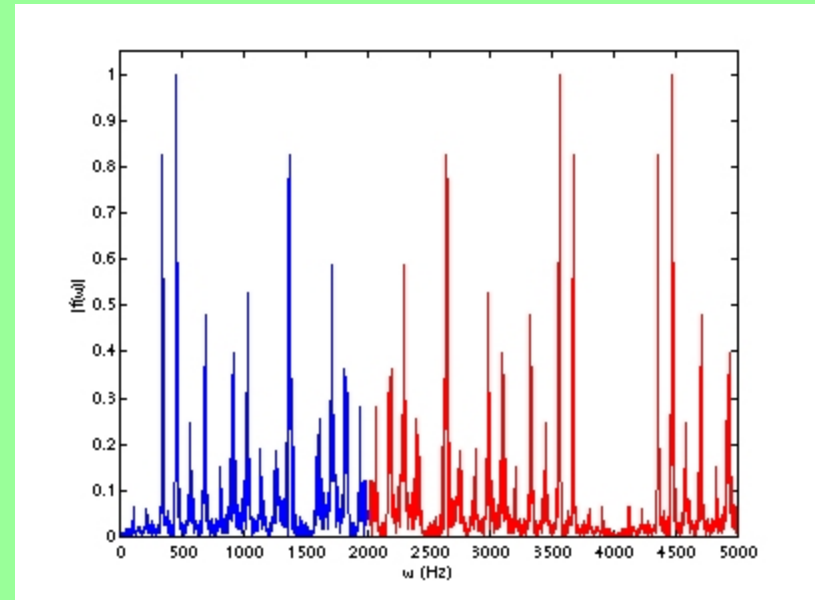
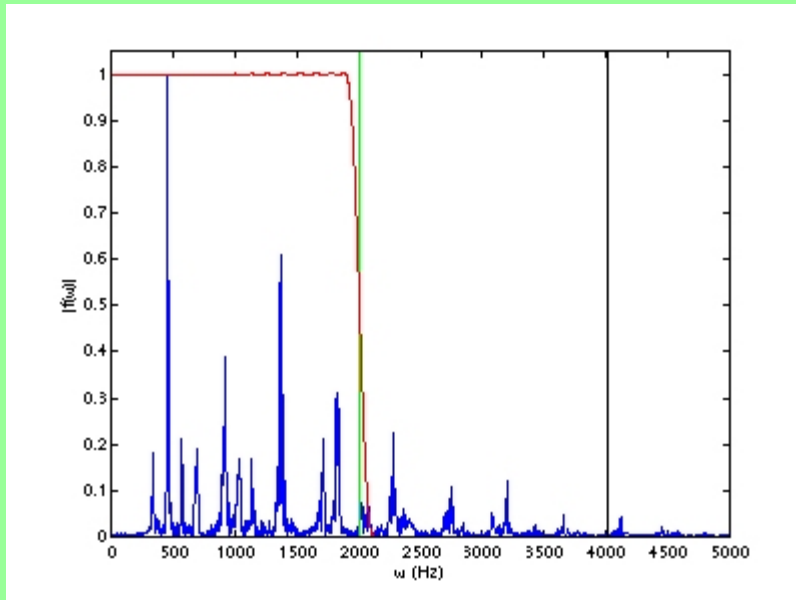
Υποθέτοντας ότι μία μηχανή λήψεως έχει συχνότητα 16 frames/s
16=0.296u \rightarrow u=54 km/h μέγιστη ταχύτης

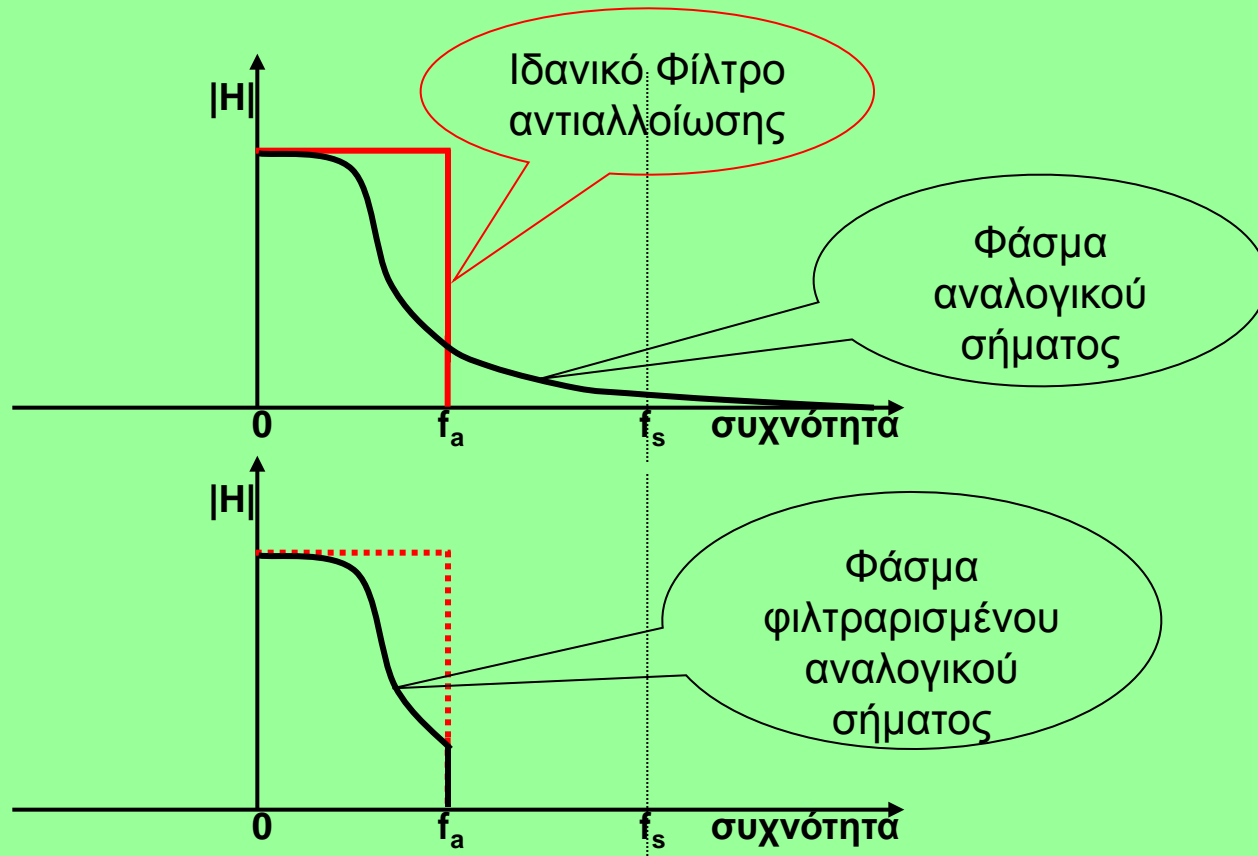
Ηχητικό παράδειγμα αλλοίωσης

Sampling frequency 44.1kHz
(CD-quality).

The 4kHz downsampled version

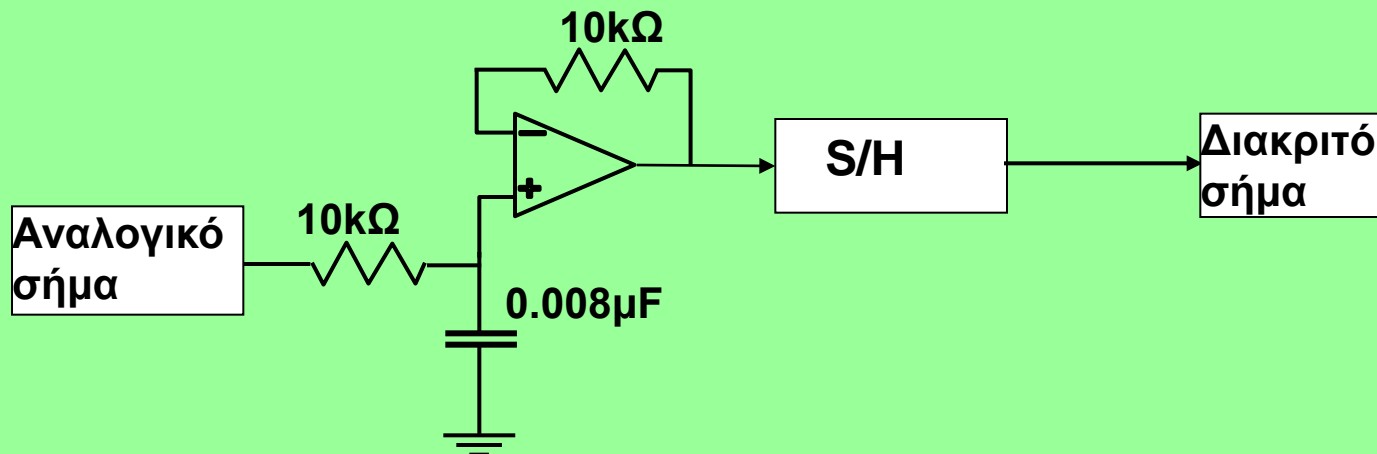

Φίλτρο αντι-αλλοίωσης

Φίλτρο αντιαλλοίωσης παράδειγμα

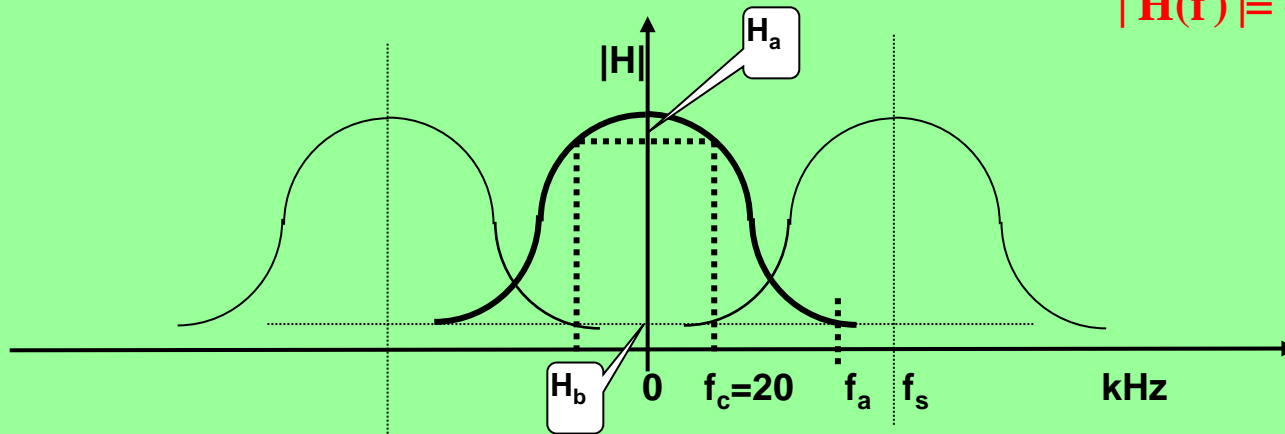
- Ζητείται η τιμή της συχνότητας δειγματοληψίας f_s εάν η επιτρεπτή αλλοίωση (σφάλμα) είναι 10%.

συνέχεια

$$|H(f)| = \frac{1}{[1 + (f/f_c)^2]^{1/2}}$$

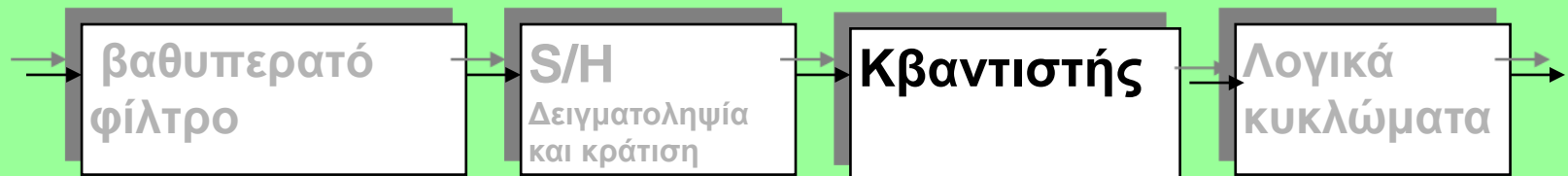
Η απόκριση συχνότητας του φίλτρου είναι $f_c = \frac{1}{2\pi RC} = \frac{1}{2\pi \cdot 2 \times 10^3 \times 0.004 \times 10^{-6}} = 20 \text{kHz}$

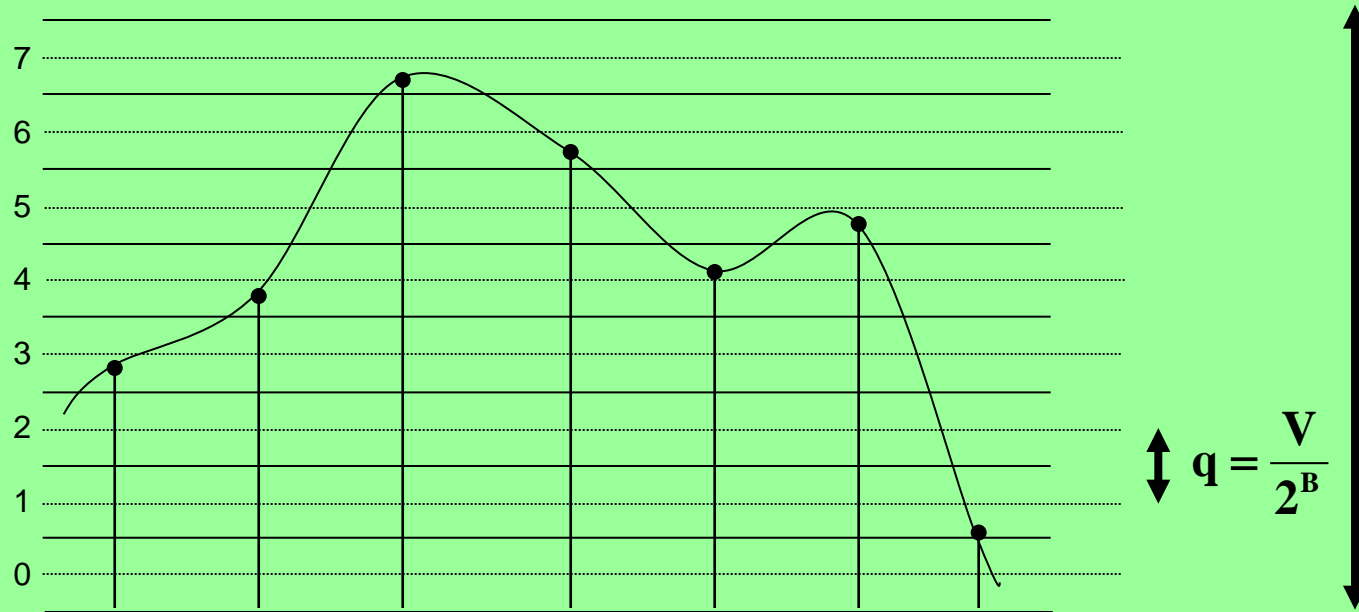
Για $f_c=20\text{kHz}$ η ενίσχυση είναι $H_a=0.707$ (του μεγίστου)
και επομένως η ενίσχυση $H_b=0.707 \times 10/100=0.0707$

και η συχνότητα f_a υπολογίζεται ως $0.0707 = \frac{1}{[1 + (f_a / 20)^2]^{1/2}} \rightarrow f_a = 282.17 \text{kHz}$

Αρα f_s (ελάχιστη) = $f_c+f_a = 282.17+20 = 302.17\text{kHz}$

ADC -Κβάντιση

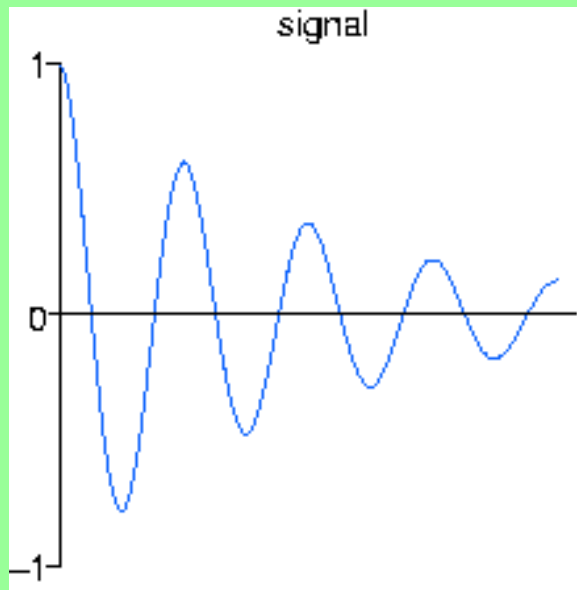

Οι στάθμες κβάντισης είναι $2^3 = 8$. Το βήμα έχει τιμή = 1

Το σήμα λαμβάνει την τιμή της στάθμης (0-7).

Το σφάλμα μπορεί να είναι θετικό ή αρνητικό αλλά πάντα στο διάστημα $[-0.5, 0.5]$.

ADC - Συνοπτικά

Κβάντιση - υπολογισμοί

- Για ένα ADC με **B** αριθμό δυαδικών ψηφίων ο αριθμός των σταθμών κβάντισης είναι 2^B
Πχ. Για $B=3 \rightarrow 8$ στάθμες

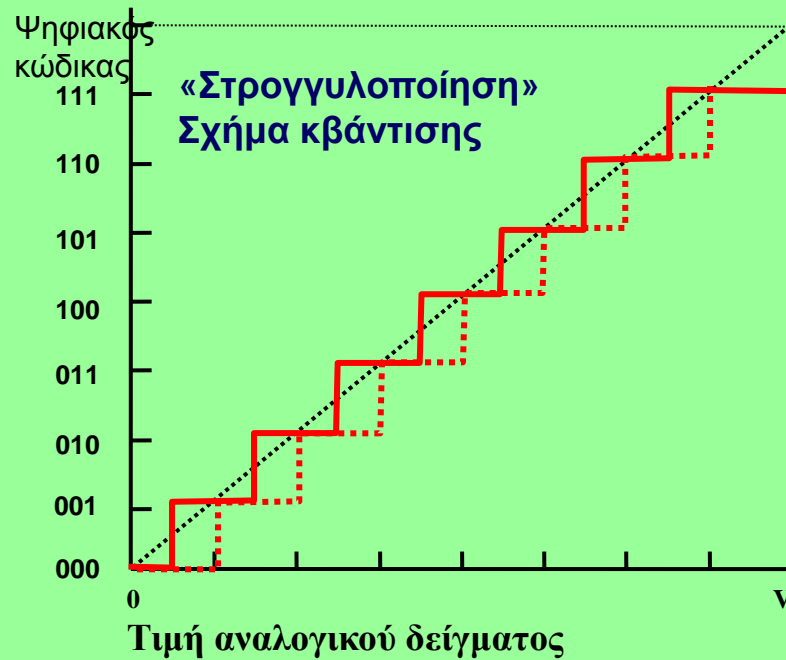
- το βήμα κβάντισης είναι:

$$q = \frac{V}{2^B}$$

ΑΣΚΗΣΗ

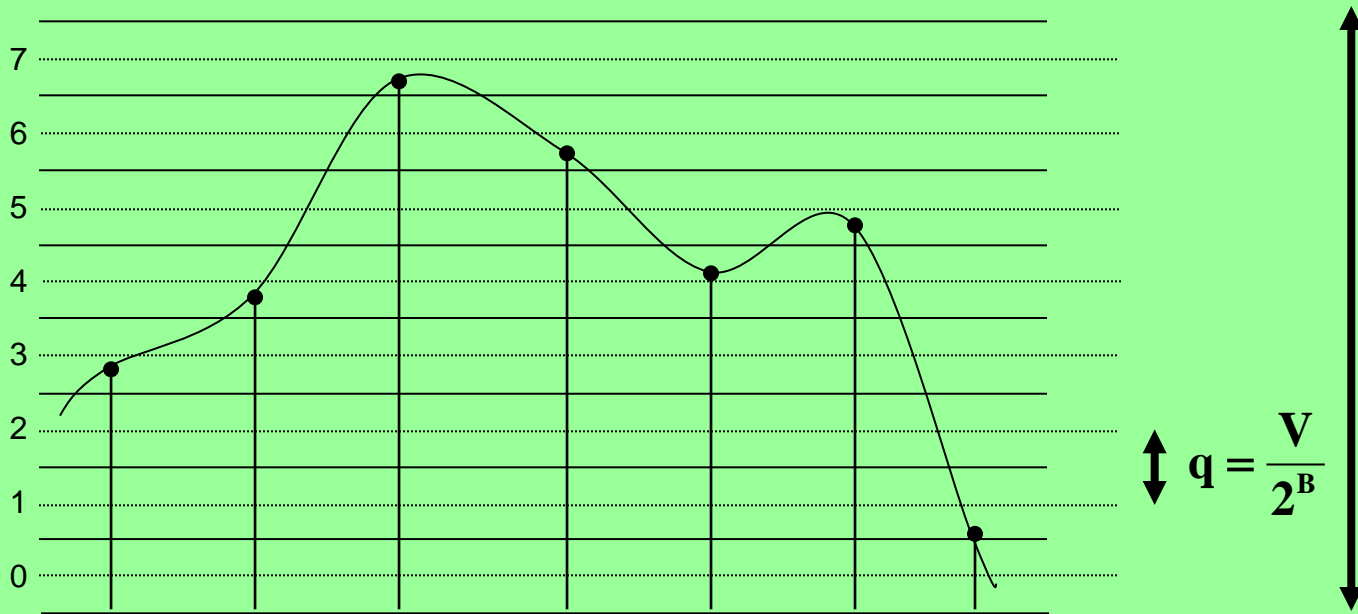
Να γίνει εγγραφή ενός τμήματος φωνής και να αναπαραχθεί με κβάντιση 10 έως 2 Bits. Ταυτόχρονα να σημειωθεί και ο «θόρυβος»

■ υπολογισμοί ① – μέγιστο σφάλμα κβάντισης

Το μέγιστο σφάλμα είναι $\frac{1}{2}$ του βήματος κβάντισης

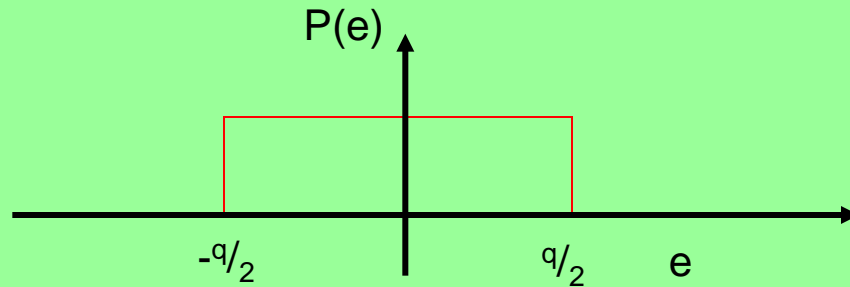
■ υπολογισμοί ② – σφάλμα κβάντισης

τιμή : 3 4 7 6 4 5 1
 σφάλμα: -0.2 -0.3 -0.4 -0.3 0.1 -0.2 -0.45

Το μέγιστο σφάλμα είναι: $q/2 = V/2^{B+1}$

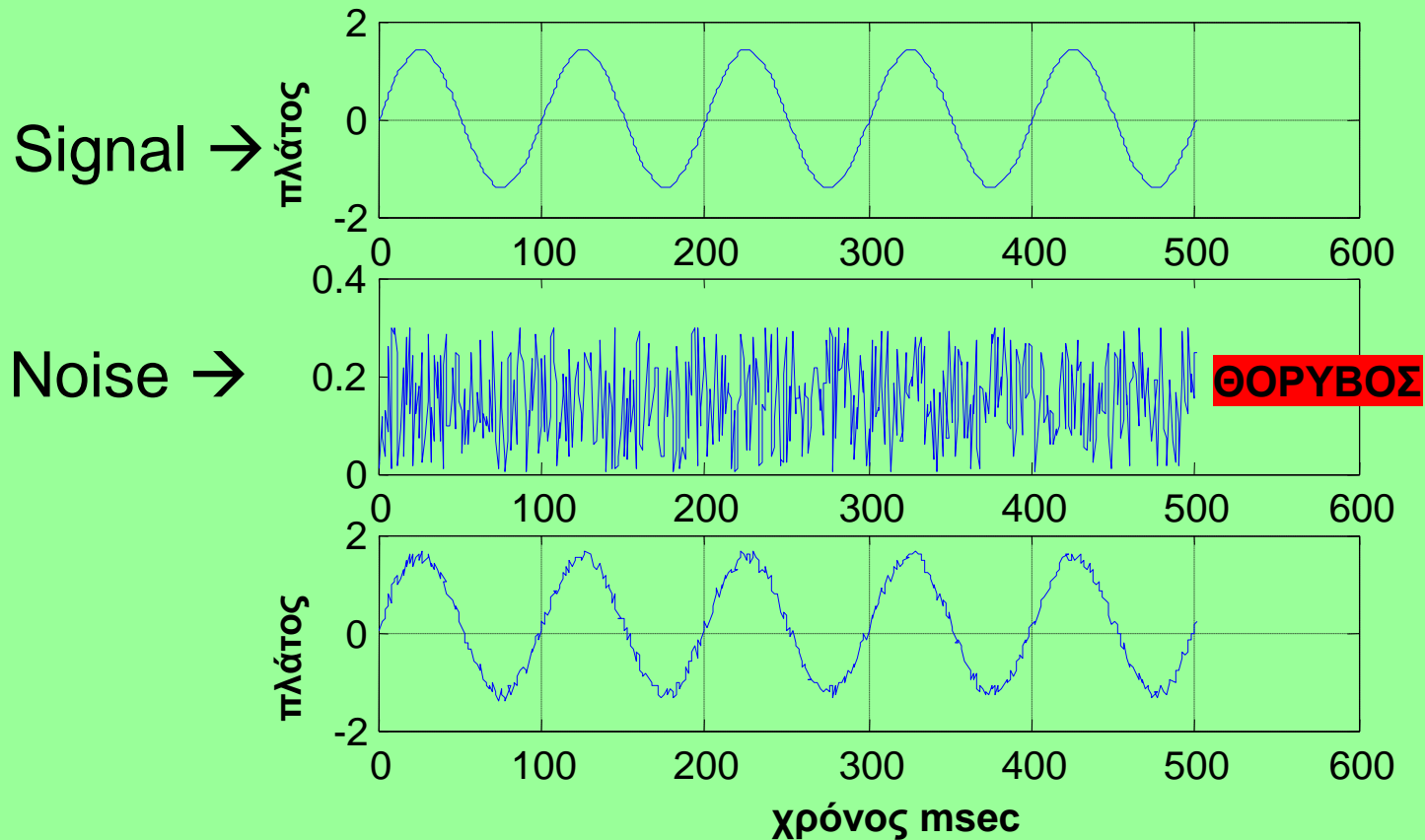
Το σφάλμα κβάντισης (για κάθε δείγμα e) είναι τυχαίος αριθμός που έχει ομοιόμορφη κατανομή στο διάστημα $-q/2, q/2$ με μηδενική μέση τιμή.

Η ισχύς θορύβου σ_e^2 (διακύμανση) είναι:

$$\sigma_e^2 = \int_{-q/2}^{q/2} P(e)e^2 de = \frac{1}{q} \int_{-q/2}^{q/2} e^2 de = \frac{q^2}{12}$$

(Τι είναι SNR)

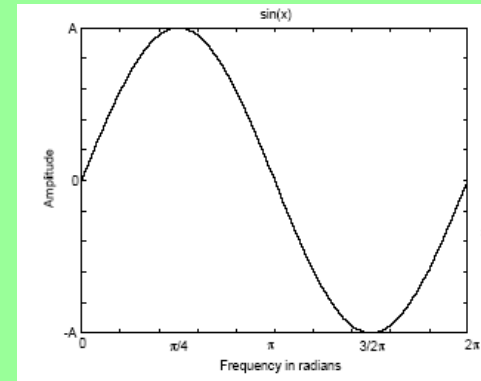

$$\text{SNR} = \frac{\text{Signal}}{\text{Noise}} = \frac{1.4^2/2}{\text{var}(\text{noise})} = \frac{0.98}{0.0073} = 134.37$$

■ υπολογισμοί ③ SNR

- Για ένα ημιτονικό σήμα εισόδου πλάτους A που έχει δηλ κυμάτωση (peak-to-peak) $2A$ το βήμα κβάντισης είναι:

$$q=2A/2^B = A/2^{B-1}$$

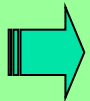

- Υπολογίζουμε το λόγο σήματος προς θόρυβο - SNR

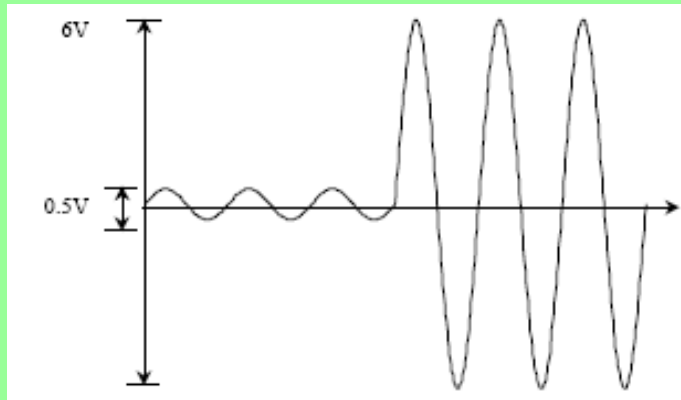
($S_{\text{signal to}}$ N_{oise} R_{atio}) σε dB:

$$\text{SNR} = \frac{\text{ισχύς σήματος}}{\text{ισχύς θορύβου}} = 10 \log \left(\frac{A^2 / 2}{q^2 / 12} \right) = 10 \log \left(\frac{3 \times 2^{2B}}{2} \right) = 6.02B + 1.76 \text{ dB}$$

- Δηλαδή ο SNR αυξάνει $\sim 6\text{dB} / \text{bit}$.

■ SNR – Παράδειγμα

*Το ήμιτονικό σήμα έχει $p_{tp}=0.5V$.
Θέλουμε $SNR=30dB$*

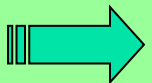
$$\text{Αρα } 30 = 6.02B_1 + 1.76 \rightarrow$$

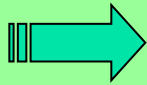
$$B_1 = 4.69 \text{ bits}$$

Με 4.69 bits εξασφαλίζεται ο SNR για το «μικρό» σήμα.

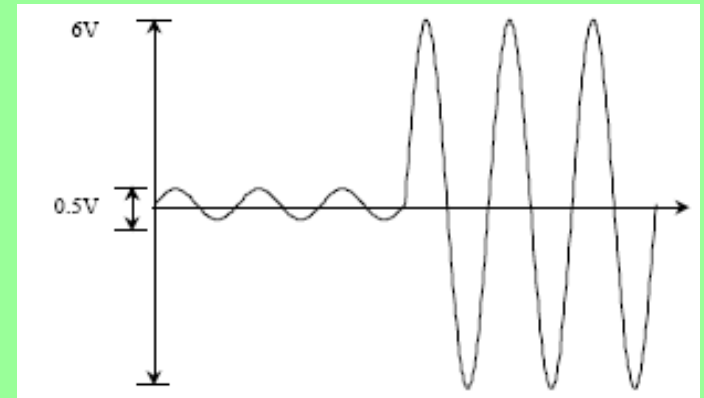
Είναι (προφανώς) ο μικρότερος αριθμός B_1 (bits).

Τι γίνεται με το μεγάλο σήμα? Μπορεί να μετρηθεί με B_1 (bits)?

- Αυξάνουμε τον αριθμό $B=B_1+B_2$
Αλλα με το ίδιο βήμα κβάντισης

$$\frac{6}{2^B} = \frac{0.5}{2^{B_1}} \Rightarrow 2^{B-B_1} = \frac{6}{0.5} = 12 \Rightarrow$$

$$B - B_1 = \log_2(12) = 3.58 \Rightarrow$$

$$B = 3.58 + B_1 = 3.58 + 4.69 = 8.27 \approx 9$$

Κβάντιση - παράδειγμα 1

Ένα σήμα μεταβάλλεται μεταξύ 0 και 4 Volts και κβαντίζεται με κώδικα 3-bits

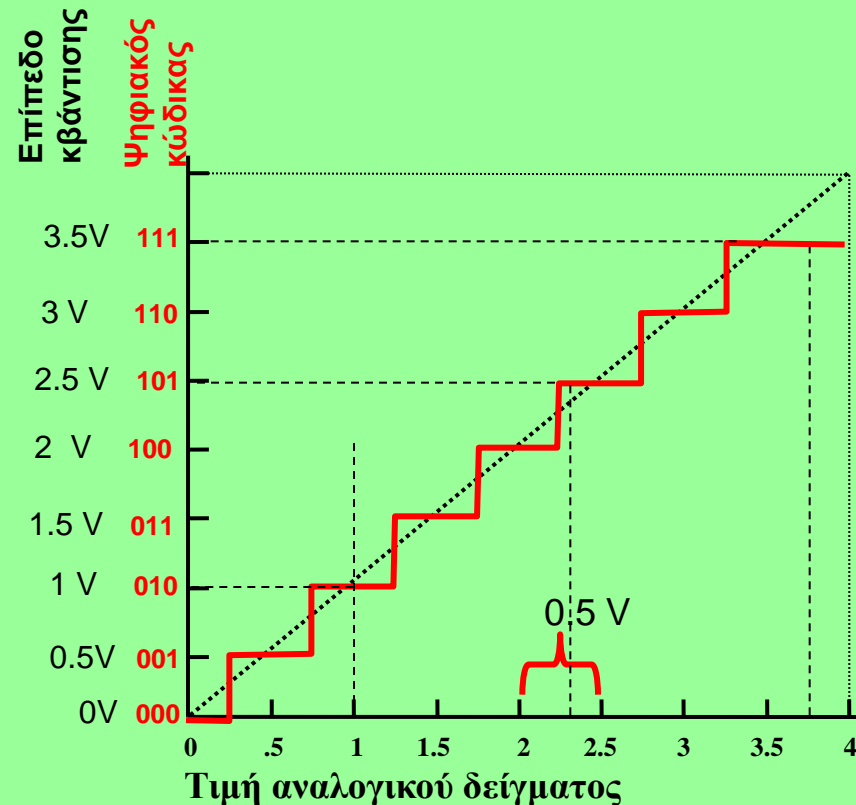
1. Ποίο είναι το βήμα κβάντισης (σε Volts)
2. Ποίες είναι οι τιμές κβάντισης για τιμές σήματος $u=1, 2.3,$ και 3.75 Volts

$$q = \frac{V}{2^B} = \frac{4}{2^3} = 0.5 \text{ Volts}$$

$$1V \rightarrow 1V$$

$$2.3V \rightarrow 2.5V$$

$$3.75 \rightarrow 3.5 V$$

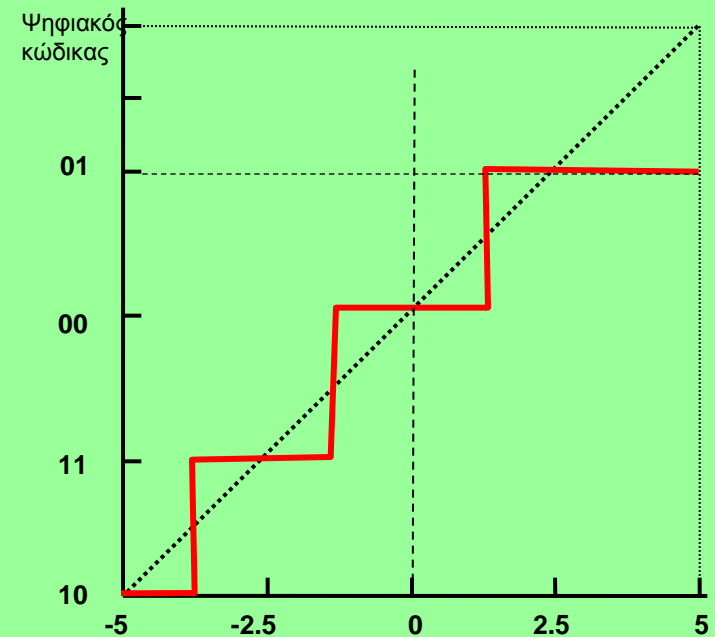
Κβάντιση

- παράδειγμα 2

Ένα (διπολικό) σήμα μεταβάλλεται μεταξύ -5 και 5 Volts και κβαντίζεται με κώδικα 2-bits

Εχουμε:

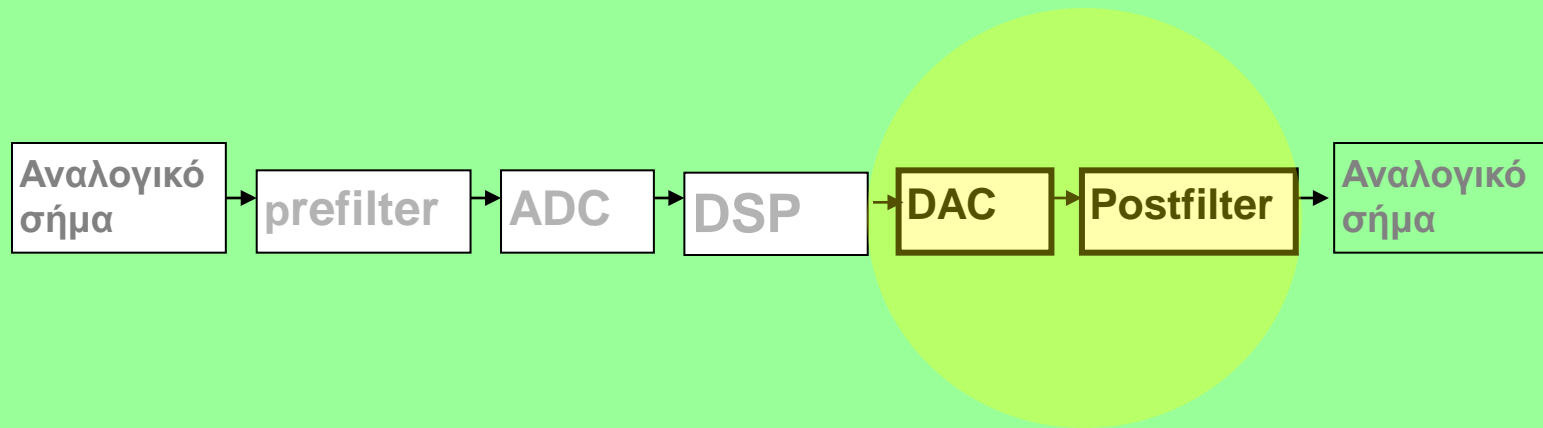
βήμα κβάντισης $q=10/2^2 = 2.5$ V

<i>Ψηφιακός κώδικας (2's complement)</i>	<i>Τιμή επιπέδου κβάντισης</i>	<i>Διαστήματα αναλ. δειγμάτων εισόδου</i>
10	-5	$-5 \leq x < -3.75$
11	-2.5	$-3.75 \leq x < -1.25$
00	0	$-1.25 \leq x < 1.25$
01	2.5	$1.25 \leq x < 5$

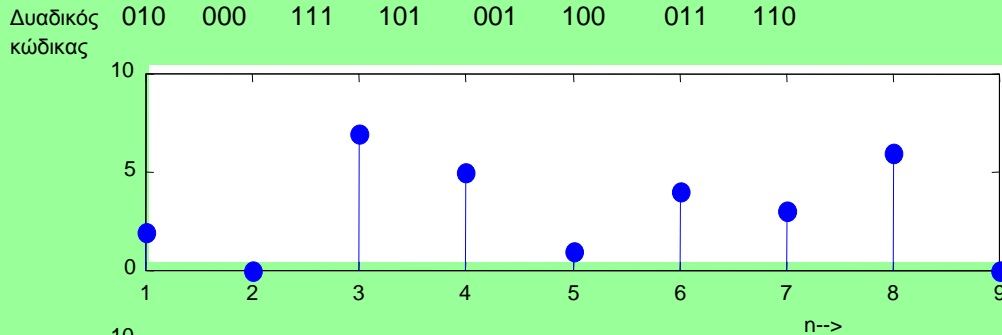
DAC

Ανακατασκευή του αναλογικού σήματος

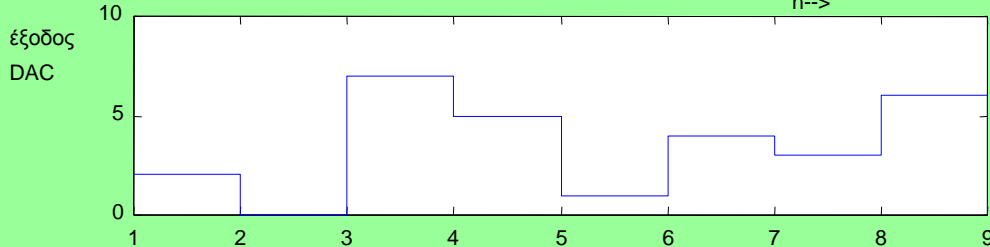

Συνήθης μέθοδος DAC (με ΖΟΗ)

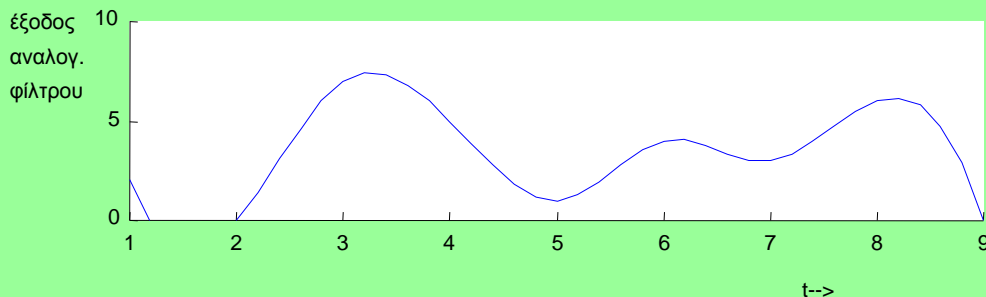
Περιγραφικά

ψηφιακό
σήμα

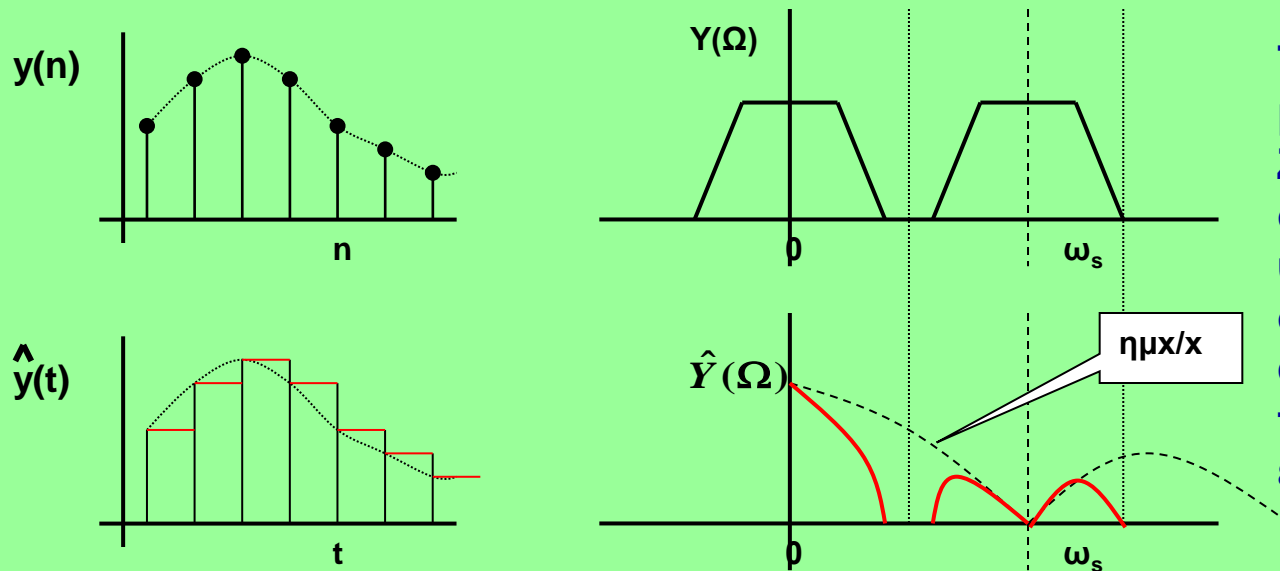
σήμα που προκύπτει
από το κύκλωμα S/H
(μηδενικής τάξεως)

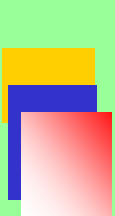
Σήμα με εξομάλυνση
από το αναλογικό
βαθυπερατό φίλτρο.

Διαδικασία κράτησης μηδενικής τάξεως (Zero Order Hold)

- κύκλωμα S/H μηδενικής τάξεως (ZOH zero order hold)

Το ψηφιακό σήμα $y(n)$ μετατρέπεται μέσω του ZOH στο αναλογικό το οποίο έχει επίσης υψηλές συχνότητες, όπως φαίνεται από τα αντίστοιχα φάσματα, παρότι εμφανίζεται η εξασθένιση $\eta\mu x/x$.

Μία εξήγηση της μορφής του φάσματος $\hat{Y}(\Omega)$

Το σήμα $\hat{y}(t) = \sum_{n=0}^{\infty} y(n)[u(t - nT) - u(t - (n + 1)T)]$

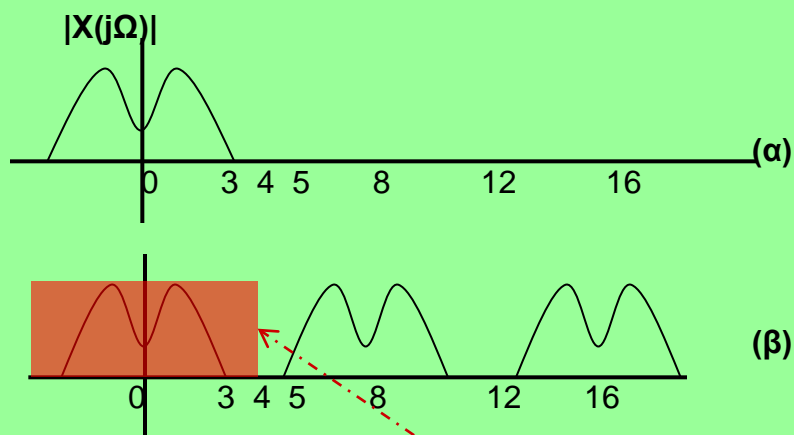
Στο πεδίο των συχνοτήτων (Μετασχ. Laplace) γίνεται:

$$\hat{Y}(s) = \frac{1 - e^{-sT}}{sT} \sum_{n=0}^{\infty} y(n)e^{-nTs}T \approx \frac{1 - e^{-sT}}{sT} Y(s) = e^{-sT/2} \frac{\sin \omega T/2}{\omega T/2} Y(s)$$

Η σχέση αυτή δείχνει ότι η αναλογική έξοδος $Y(s)$ έχει "διαμορφωθεί" με τον παράγοντα $\eta\mu x/x$ όπου $x = \omega T/2$

Η βελτίωση της μορφής του αναλογικού σήματος γίνεται με εφαρμογή ενός βαθυπερατού φίλτρου (anti imaging filter). Ένα τέλειο τέτοιο φίλτρο θα έπρεπε να έχει την μορφή: $sT/(1 - e^{-sT})$

Ιδανική Ανακατασκευή στο πεδίο της συχνότητας

Για να ανακατασκευασθεί το αναλογικό σήμα (α) πρέπει από το αντίστοιχο στο (β) να επιλεγεί μόνο η βασική ζώνη. Αυτό επιτυγχάνεται με το ιδανικό φίλτρο που έχει συχνότητα αποκοπής 4kHz.

$$X_{\delta}(j\Omega) \rightarrow F(j\Omega)$$

Γιά $-\pi/T_s < \omega/T_s < \pi/T_s \rightarrow$

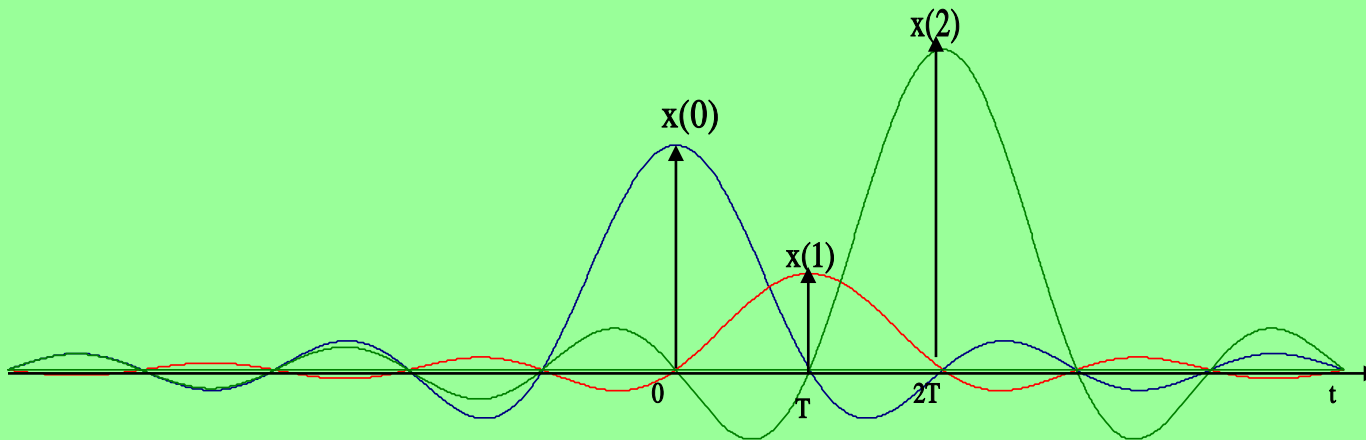
$$X(e^{j\omega}) = \frac{1}{T_s} X(j \frac{\omega}{T_s}) = \frac{1}{T_s} X(j\Omega)$$

Η μαθηματική έκφραση

DSP5

$$\mathbf{x}_a(t) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} \mathbf{x}(n) \frac{\eta\mu[(\pi/T)(t - nT)]}{(\pi/T)(t - nT)}$$

Η σχέση αυτή ουσιαστικά δηλώνει ότι η ανακατασκευή του σήματος είναι δυνατή αν δίνονται όλα τα σημεία $x(n)$ του ψηφιακού σήματος και αφού διαμορφωθούν για κάθε t από τις συναρτήσεις $\text{sinc}(x)$ όπου $x = \pi/T(t - nT)$. Προφανώς η διαδικασία αυτή είναι **μη αιτιατή** και **δεν γίνεται σε πραγματικό χρόνο**.

Η γραφική απεικόνιση της σχέσεως ανακατασκευής.

**Είναι ένα άθροισμα απείρων όρων συναρτήσεων $S(x)=\eta\mu(x)/x$.
Για t ακέραιο πολλαπλάσιο του nT , μόνο μία τέτοια συνάρτηση
συνεισφέρει με πλάτος $x(nT)$. Για $t \neq nT$, συνεισφέρουν όλες.**

Αναλογική και ψηφιακή συχνότητα

Ψηφιακός
χώρος

$$X(e^{j\omega}) = \frac{1}{T_s} \sum_{k=-\infty}^{\infty} X\left[j\left(\frac{\omega}{T_s} - \frac{2\pi}{T_s}k\right)\right]$$

Αναλογικός
χώρος

$$\Omega = \frac{\omega}{T_s}$$

αναφορές και χρήσιμα sites

Matlab – Εισαγωγικά:

http://www.mathworks.com/access/helpdesk/help/pdf_doc/matlab/getstart.pdf

http://www-ccs.ucsd.edu/matlab/pdf_doc/matlab/getstart.pdf

http://www-ccs.ucsd.edu/matlab/pdf_doc/matlab/using_ml.pdf

Matlab – Signal processing

http://www-ccs.ucsd.edu/matlab/pdf_doc/signal/signal_tb.pdf

Signal processing demos

<http://www.ecn.purdue.edu/VISE/ee438/demos/Demos.html>

http://oldeee.see.ed.ac.uk/books/dsp/DSP_SOFT/index.html#s2

«τραγούδια» με το πληκτρολόγιο του τηλεφώνου

<http://hometown.aol.com/fsufunkyb/songs.html>

S. W. Smith, The scientist and engineer's guide to digital signal processing, at

<http://www.dspguide.com>.

Κβάντιση

<http://peabody.sapp.org/class/st1/lab/quantization>

ασκήσεις

1. Να γίνει εγγραφή ενός τμήματος φωνής και να αναπαραχθεί με κβάντιση 10 έως 2 Bits. Ταυτόχρονα να σημειωθεί και ο «θόρυβος»
2. Εξηγείστε γιατί στο όριο του θεωρήματος Shannon $f = f_s/2$ όπου 2 δείγματα αντιστοιχούν σε δειγματοληψία του σήματος f , εξασφαλίζεται η ταυτοποίηση του ημιτονικού σήματος από ένα τριγωνικό ή τετραγωνικό σήμα

3. κβαντιση:
$$C_{κβ} = \text{πρόσημο}(C) \frac{\text{truncate}(2^Q |C| + 0.5)}{2^Q}$$